உ

குமரன் துணை.

விவேகபாநு.

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

வால்யூம் 3 } 1904ஹு மார்ச்சுமீ { புத்தகம் 3.

ஓஷதி சாஸ்திரம். (Botany)

புஷ்பங்கள் பற்பல வர்ணமுள்ளனவென்றும் அவ்வர்ணங்களால் கவரப்பட்ட வண்டினங்கள் அப்பூக்களின்கண் உள்ள சுக்கில சோணித கரணங்களை ஒன்று சேர்த்து ஓஷதி வர்க்கங்களைப் பல்கிப் பெருகச் செய்கின்றன வென்றும், பகட்டான வர்ணமில்லாத தூய வெண்மையான பூக்கள் அநேகமாய் வாசனை யுள்ளவை யென்றும், அவ் வாசனையினாலேயே வண்டுகள் கவரப்படுகின்றனவென்றும், அவ்வித புஷ்பங்கள் அனேகமாய் இரவில் மலர்கின்றனவென்றும் இருட்டுக்கு மத்தியில் அவைகளை யறியும்படி வெண்மையாகவும் பகவான் படைத்திருக்கின்றனரென்றும் கூறினோம். இன்னின்ன மலர்கள் இன்னின்ன காலத்தில் புஷ்பிக்கின்றன வென்று நம் முன்னோர்கள் பல அழகான சுலோகங்களாலும் பாடல்களாலும் கூறியிருக்கின்றனர். 'மல்லிகைமே வெண்சங்கா வண்டூத' என்ற நளவெண்பாச் செய்யுளால் மல்லிகை மாலைப் பொழுதில் மலருமென்றும், 'பிடகைப் பெய்த செவ்வி அரும்பின் பைங்கால் பித்திகத்து அவ்விதழ் அவிழ் பதங்கமழப் பொழுதறிந்து இரும்பு செய்விளக்கின் ஈர்ந்திரிக்கொளீஇ' (பூந்தட்டிலே இட்டு வைத்த பசிய காலினையுடைய பிச்சியினுடைய அலருஞ் செவ்வியையுடைய அரும்பினது அழகிய இதழ்கள் பகற் பொழுதைக் கடந்து விரியுஞ் சேவ்விமணக்கையினாலே அந்திக்கால மென்றறிந்து இரும்பாற் செய்த தகளியிலே நெய் தோய்ந்த திரியைக் கொளுத்தி) என்ற நெடுநல்வாடைப் பாட்டினால் வெண்ணிறமுள்ள

பிச்சி மலர்தலும் அந்திக்கால மென்றும் அறிகிறோம். குறிஞ்சிப்பாட்டில் 'வள்ளிதழ் ஒண் செங்காந்தள்' தொடங்கி'பரேரம்புழகு' (-செம்பூ, அல்லது மலை பெருக்கம்பூ) ஈறாக எறக்குறைய நூறு பூக்கள் 35 அகவலடிகளில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் நள்ளிருள் நாறி என்று ஒரு பூ கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது இருவாட்சிப்பூ. (நெருங்கிய இருளில் வாசனையுடையது) என்பது அதன் பதப்பொருள். அம்மலர் நல்ல இருட்டில் புஷ்பிக்கும் என்று விளங்குகின்றது.

புஷ்பங்கள் இவ்விவ் காலத்தில் மலர்கின்றன வென்பதை நன்கறிந்த ஒரு ஜர்மானிய ஓஷதி சாஸ்திரியார் தம்முடைய தோட்டத்தில் ஒரு புஷ்பகடிகா யந்திரத்தை யமைத்தனர். ஒரு நாளை 24 மணி நேரங்களாக வகுத்து பூமியில் ஒரு பெரிய வட்டம் கீறி அதை 24 பாகமாகச் செய்து இலக்கமிட்டு ஒவ்வொரு இலக்கத்திலும் அது குறிப்பிக்கிற காலத்தில் புஷ்பிக்கின்ற பூஞ்செடியை அமைத்து புத்திசாதுரியமான நுட்ப வேலை செய்யப்பட்ட ஒரு புஷ்ப கடிகாரத்தை அமைத்தார். அதனைப் பார்த்து நேரம் சொல்லும்படியாயிருந்தது. இதுவும் ஒரு பேரதிசயமே! இன்னின்ன மணிக்குரிய மலர் இன்னது என்பது போல இன்ன ருதுவுக்கு இன்னபூ, இன்ன அயனத்துக்கு இன்னபூ உரித்தானது என்றும் நாம் அறிகிறோம். இவை நிற்க.

அநேகமாய்ச் சிறு புஷ்பங்களில் சுக்கில சோணித கரணங்கள் ஒன்றிலேயே அமையப்பெறும். அவ்வாறு அமையப் பெறாத சிறு புஷ்பங்களும் உண்டு. அவைகளுக்குச் சுக்கில சோணித சம்பந்தம் காற்றினாலும் வண்டு முதலிய பிராணிகள் மூலமாகவும் நேரிட வேண்டியது. சிறு புஷ்பங்களாயிருப்பதால் வண்டுகளைக் கவரும்படியான சக்தி அவைகளுக்குக் கிடையாது. அதை உத்தேசித்தே ஒரே தண்டின் நுனியில் பல புஷ்பங்கள் அடுக்கடுக்காகவும் வட்டம் வட்டமான பைகளாகவும் செண்டாகவும் அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக 'பல்பூந்தணக்கம்,' (பல பூக்களையுடைய தணக்கம்பூ) 'பல்இணர்க்காயா' (பல கொத்துக்களையுடைய காயாம்பூ)

தோத்து உந்தூழ் (கொத்தினையுடைய பெரு மூங்கிற் பூ) என்று குறிஞ்சிப் பாட்டில் கூறிய செண்டுப் பூக்களைக் காண்க. ஐக்கிய பத்தியத்தின் கௌர்வத்தை நம்மவர்களுக்கு புஷ்பங்கள் அறிவுறுத்தியும் நம்மவர் கவனிப்பதில்லை. இதனை நன்கு விளக்கச் சூரியகாந்திப் பூவை ஓர் உதாரணமாக எடுத்துக் கொள்வோம். சாஸ்திர ரீதியாய் அஃது ஒரு புஷ்பமன்று: பல புஷ்பங்களின் தொகுதி. அவைகள் இரு பகுதிகளாய்ப் பிரிந்திருக்கின்றன. சுற்றி யிருக்கின்ற புஷ்பங்கள் சூரிய ரஸ்மி போன்ற புஷ்பங்கள் என்றும் (Rayflorets) சூரிய மத்திய வட்ட புஷ்பங்களென்றும் (Disc florets) பேர் பெறுகின்றன. விளிம்பில் இருக்கின்ற புஷ்பங்களெல்லாம் அநேகமாய் ஆண் புஷ்பங்கள். மத்தியிலுள்ளவைகளெல்லாம் பெண் பஷ்பங்கள். சூரியகாந்திப்பூ ஒரே காலத்தில் நாலா பக்கங்களிலும் மலர்கிறதில்லை. விளிம்பு புஷ்பங்கள் கங்கண கிரகணம் போல் ஒரு பகுதி மலர்ந்து பின் மற்றைப் பகுதிகள் ஒன்றன் பின் ஒன்ருய் வட்டம் வட்டமாய் மலர்கின்றன. சூரியகாந்தி புஷ்பத்தில் சிறு புஷ்பங்கள் ஒன்ரேடொன்று அடர்ந்து சேர்ந்திருக்கின்றன. அவ்வண்ணமின்றி ஒரு தண்டின் நுனியில் தனித்தனியாய்ப் புஷ்பிக்கும்பூக்களைப் பார்க்கலாம். அவை அம்பெல் (umbel) அல்லது குடை வடிவுள்ள புஷ்பத் தொகுதி யென்ற பெயர் பெறும். இவையே பல தொகுதிகள் ஏற்படின் குடைக் கூட்டங்கள் (compound umbels) என்ற பெயரால் வழங்கும். சில சமயங்களில் புஷ்பங்கள் ஒரு தண்டில் ஒன்றன்மேல் ஒன்ருய் அணி அணியாய் அமைகின்றன. உதாரணமாக துளசி, விபூதிப் பச்சை, மருக்கொழுந்து, கதிர்ப்பச்சை முதலியவற்றைக் காணலாம். பின்னும் சிலதண்டுகள் அடுக்கடுக்காய்க்கிளைத்து ஒவ்வொருசிறுகிளையிலும் அணிஅணியாய்ப்புஷ்பங்கள் அமைகின்றன. சரக்கொன்றை முதலியன இவைகளுக்குஉதாரணமாம். இவைபோல் புஷ்பங்களின் அமைப்பு இன்னும் பல வகுப்புக்களாயிருக்கின்றன். இவ்விதமாய்த் தொகுதிகளாயிருப்பதற்கு முக்கியகாரணம் வண்டுமுதலிய ஜீவராசிகளின் கண்களைக் கவர்ச்சிசெய்வதுதான். தனித்தனியாய் அங்குமிங்கும் புஷ்பிக்

கும்பகூடத்தில் வண்டுகள் கண்களுக்கு அச்சிறுபூ புலப்படாது. அதனால் சுக்கில சோணித சம்பந்தம் நிகழாமலேபோய்விடும்.

ஓரங்களில் முதலில் புஷ்பித்துப் பின் அடுத்திருக்கிற புஷ்பங்கள் மலர்ந்து கடைசியில் நடுவிலுள்ள புஷ்பங்கள் மலரும் என்று கூறினோம். அவ்வகுப்புக்கு ஸென்ட்ரி பீடல் (Centripetal) அல்லது உள் நோக்கிப் புஷ்பிக்கிற புஷ்பமென்றும் மையத்தில் அல்லது சிகரத்திலிருக்கின்ற புஷ்பங்கள் முதலில் புஷ்பித்துப் பின் அதனை அடுத்திருக்கிற புஷ்பங்களும் கடைசியில் ஓரத்திலிருக்கிற அல்லது அடியிலிருக்கிற புஷ்பங்களும் பூக்கும். இவ்வகுப்பு மலர்களுக்கு ஸென்டிரிப்யூகல் (Centifugal) புஷ்பங்கள் என்று பெயர். இவ்வாறான புஷ்பங்களில் எவ்வித புஷ்பங்களாயிருந்தாலும் முதலில் மலர்கின்றது அநேகமாய் ஆண் பூவாகவே இருக்கும். பின்னரே பெண் பூக்கள் மலரும். இதன் காரணம் உய்த்துணரத்தக்கது.

ஈசுவர சிருஷ்டியிலுள்ள ஆண் பெண்களில் ஆண் உருவங்களினும் பெண் உருவங்களின அமைப்பு அதிக பதார்த்தங்கள் சேர்ந்து ஆகவேண்டியிருக்கின்றது. ஆகையால் சரீர வளர்ச்சி ரீதியாகவே ஜந்துக்கள் அமைகின்றன. தேன் ராட்டுக்களில் விதிவசத்தால் அந்த ராட்டுக்குக் காரண பூதமாயிருக்கின்ற தாய்த் தேனீ மரண மடைந்தால் மற்றைத் தேனீக்களெல்லாம் யோசித்து முட்டைகளில் வளமையான முட்டையைத் தெரிந்தெடுத்து அது குஞ்சு பொறித்தவுடன் சிசுவுக்கு நல்ல ஊட்டம் கொடுத்துத்தாயினுடைய ஸ்தானத்தில் அதை வைத்துக்கொள்ளுகின்றன. பசு முதலிய பெண் மிருகங்களை அதிக உழைப்புக்கு உள்படுத்தினல் ஆண் கன்றுகளையே ஈனும். உழைப்பில்லாத அவ்வித மிருகங்கள் பெண் கன்றுகளையே ஈனுகின்றன. மனுஷன் விஷயத்திலும் இஃது உண்மையே. செல்வவான்களுடைய வீட்டு ஸ்திரீகளுக்குப்பெண்கள அதிகமாய்ப்பிறக்கிறதும்ஏழை ஜனங்களுக்கு ஆண் சந்ததிகள் விருத்தியாகிறதும் இயல்பே.

[இன்னும் வரும்.]

ப. நாராயணய்யர்.

ஜகத்ஜோதி.

அக்பர் சக்கிரவர்த்தியின் தேகவியோகத்தால் அய்யாஸ் ஆற்றொணாத் துயரடைந்தாரென முன் கூறினோம். அச்சக்கிரவர்த்தியின் மகன் சீலிம் உடனே பட்டத்துக்கு வந்தான். 'உலகம் ஜயித்தோன்' என்ற பொருள்கொண்ட ஜிஹாங்கீர் என்ற பட்டப்பெயர் தரித்தான். அவன் பதவிக்குநிகர் ஒன்றுமில்லை. அவனுக்கு யாதொரு தட்டுத்தடையில்லை. மனம்போனபோக்கெல்லாம் போகலாம். நினைத்ததெல்லாம் சட்டமே. இவ்வாறான உன்னத பதவிக்குவந்ததும் அவன் தன் மனோபீஷ்டத்தை நிறைவேற்ற எண்ணங்கொண்டான். ஜகத்ஜோதியின் ஞாபகம் அவன் மனம்விட்டு நீங்கவில்லை. அவளை அடைவதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைத் தேடினான். ஷியர் ஆப்கனுடன் சமாதானம் பண்ணி முயன்றுபார்த்தான். "பிராணனை விட்டாகிலும் மானத்தைக் காப்பாற்றவேண்டும் என்பதே அவன்கருத்து. ஜகத்ஜோதியும் அந்தரங்க நேசமுடையவளாயிருந்தபடியால் சீலிம் யாதொன்றும செய்யமுடியவில்லை, கடைசியாய் ஷியர் ஆப்கனை நேரில் இராஜதானிக்கு வரவழைத்தால் அச்சமயம் ஏதாவது யோசனைசெய்துக்கொள்ளலாமென்று நினைத்து அவனை வங்காளத்தினின்றும் உடனே வந்துசேரும்படி உத்தரவு பிறப்பித்தான். ஷியர் ஆப்கனும் அக்கட்டளையைக் கண்ணுற்றவுடனே இடிகேட்ட நாகம்போலாகி பின்வருமாறு சிந்திக்கத் தொடங்கினான்.

"பார்யாரூபவதிசத்ரு" என்று பெரியோர் கூறுவது சரியே. இவ் இராஜ ஆஞ்ஞையைத் தள்ளவொண்ணாது. போக வேண்டியது இன்றியமையாதது. ஜகத்ஜோதியைக் கூட்டிப் போதல் சங்கடமாகவே முடியும் ஆகையால் அவளை இங்கேயே நிறுத்திவிட்டு நான்மட்டிலும் போவதே யுக்தம். "விதியின் பயனே பயன்" என்றும் "எழுதியவாறுமென்றிராமடநெஞ்சே, கருதியவாறுமோகருமம்." என்றும் தனக்குள்ளே சமாதானம் பண்ணிக்கொண்டு ஜகத்ஜோதிக்கு வேண்டிய புத்திகளைக்கூறி சாவதானமாயிருக்கும்படி கட்டளையிட்டு இராஜதானிபே ய்ச்

சேருப்பொருட்டு 'திக்கற்றவருக்கு தெய்வமே துணை.' 'எல்லாம் எனையாளும் ஈசன்செயல்' என்று தைரியப்படுத்திக்கொண்டு புறப்பட்டான்.

அவனோ மகாசூரன். ஜனரஞ்சிதன். பேரும் புகழும்பெற்றவன். ரூபலாவண்ய சௌந்தரிய முடையவன். வெகுகுணசாலி. ஆகையால் ஜனங்களெல்லாரும் அவனை நேசித்தார்கள். இந்தபலங்களைக்கொண்டே தைரியத்துடன் அவன் சக்கிரவர்த்திசமுகம் சென்றான். சக்கிரவர்த்தி தனக்குக்கேடுசெய்யாமலிரார் என்பது அவன் நம்பிக்கையானாலும் மனோதைரியமொன்றையே கடைப்பிடித்துச்சென்றான். சக்கிரவர்த்திசமுகம்சென்றதும் அவர்மிக்க மரியாதையோடு நல்வரவுகூறி அவனைப் பலவிதமாய் உபசரித்தார். அவ்வாறு செய்ததற்குக்காரணம் அவனுக்கு யாதொரு சந்தேகமும் தோற்றாமலிருக்கும் வண்ணமே. ஷியர் ஆப்கனும் "வெளுத்ததெல்லாம் பால் கறுத்ததெல்லாம் தண்ணீர்" என்று இருப்பவன். "வெள்ளைக்கில்லை கள்ளச்சிந்தை" என்ற மூதாட்டியின் மொழி இவன் விஷயத்தில் உண்மையாயிருந்தது. தனக்கு இயல்பாயுள்ள கபடீரகுணத்துடன் தான் ஒன்றும் வேற்றுமையாக நினைக்கவில்லை. சக்கிரவர்த்தியும் இவனது பேரும் புகழையும் உத்தேசித்து உடனே ஒன்றும்செய்யத் துணியவில்லை. ஷியர் ஆப்கன் என்றபெயருக்கே சிங்கசங்காரன் என்பது பொருள். அவன் ஒரு சிம்மத்தை எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்து அதைக்கொன்றதால் அவனுக்கு இப்பெயரிடப்பட்டது. ஆகையால் அவன் தைரியமும் மனோவலிமையும் பகைவரையும் வணங்கச்செய்தது. ஜிஹாங்கீர் ஒருநாள் தன்னுள் யோசனைசெய்ததாவது "ஷியர் ஆப்கனோமகாசூரன். ஜனமதிப்பு உள்ளவனானபடியால் இவனுக்குக் கேடுசெய்தால் நமக்கே கேடாய்முடிந்தாலும் முடியும். ஆகையால் வேறு உபாயம் செய்தே இவனைத் தொலைக்கவேண்டும். இவன் உயிரோடிருக்கும் வரை ஜகத்ஜோதியை நாம் அடையமுடியாது. அவ்வணங்கை அடையாவிடின் நம்மாசைதீரப்போகிற தில்லை. ஆகையால் இவனை வேட்டைக்கு இட்டுப்போகிற பாவனையாய் எல்லோருடனும் காட்டுக்குச்சென்று அச்சமயம் இவனைக்

கொல்ல வகைதேடுவதே தக்கசூழ்ச்சியாகும். வேறு எவ்வித யோசனைசெய்வதிலும் பயனில்லை" என்று தீர்மானித்து வேட்டைக்குப் போவதற்கு வேண்டிய பிரயத்தனங்களைச் செய்ய மந்திரிக்குக் கட்டளையிட்டான், எல்லாம் அன்றே சித்தமாயின. மறுநாள் சக்கிரவர்த்தி பலபிரபுக்களும் வீரதீரர்களும் தம்மைப் புடைசூழக்கத்தி, கேடயம், ஈட்டி, பாலா, ஜமுதாடு முதலிய சகல வேட்டைக் கருவிகளோடும் மகாசூரர்களான வேட்டைக்காரர்களோடும் கஜதுரகபதாதிகளோடும் பட்டணம்விட்டுப் புறப்பட்டார். கருமலைகள்போற் தோன்றும் யானைகள், பொன்வெள்ளியால் செய்யப்பட்டு நவரத்தினங்கள் இழைத்துப் பட்டுப்பட்டாடைகளாலும் பலவர்ணக் குஞ்சங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட விதானங்களுடன் சுவர்ண மண்டபங்கள் போல் விளங்கும் பெரிய அம்பாரிகள் தாங்கி அணியணியாய் ஆயிரக்கணக்காய்ப் புறப்பட்டது அற்புதகாட்சியாயிருந்தது. நம் டில்லிமாநகரில் சென்ற வருஷம் நடந்த நம்மன்னர் எட்வேர்ட் சக்கிரவர்த்தியின் மகுடாபிஷேக மகோற்சவ காலத்தில் நடந்த இவ் யானைக்காட்சியும் இதற்குநிகரோ என்று சந்தேகிக்கும் வண்ணம் அவ்வளவு கம்பீரமாயிருந்தது. வேட்டைக்குப் புறப்பட்ட அந்த விமரிசையை என்சொல்வது. பட்டணமே சகல ஜனங்களுடன் நகர்ந்து செல்வதுபோலத் தோன்றிற்று. ஜீஹாங்கிர் சக்கிரவர்த்தி தமக்கு அடுத்து ஷியர் ஆப்கனது யானை வரும்படி கட்டளையிட்டு மரியாதை செய்தது மன்றி ஒவ்வொருசமயமும் வேட்டைக்கு வேண்டிய யோசனைகளை யெல்லாம் அவனையேகேட்டுவந்தார். இவ்வாறு செய்வதால் பிரபுக்களுக்கு அவன்மேல் பொறாமையுண்டாகட்டும் என்பது அவர் கருத்து. ஷிபர் ஆப்கனும் மகா மதியூகியாகையால் எல்லாம் அறிந்தும் ஒன்றும் அறியாதவன்போல் விநயசம்பத்துடன் தன் பர்த்தாவின்முன் பணிவுடன் நடக்கும் உத்தமநாயகிபோல் மிகவும் விநயசம்பத்துடன் நடந்தான். 'ஆரியக்கூத்தாடினாலும் காரியத்தில் கண்ணாயிரு' என்ற வண்ணம் சர்வ ஜாக்கிரதையுடன் பழகி வந்தான். சக்கிரவர்த்தியோ ஒவ்வொரு நிமிஷமும் அவனைக்கொண்டாடி அவன் சௌரியத்தைப்பற்றிப் புகழ்ந்தே பேசி உற்சாகப்படுத்தி வந்

தார். தமரையும் "தம்மைப்புகழ்ந்துரைக்கும் போழ்தில் அமராது அதனை அகற்றலே வேண்டும்" என்ற வண்ணம் ஷியர் ஆப்கன் இதனைச் சிறிதும் லட்சியம்பண்ணாமல் விநயசம்பத்துடன் விலக்கியே வந்தான். வெகுதூரம் பிரயாணம்பண்ணி வேட்டையாட வேண்டிய காடுவந்து சேர்ந்தார்கள். அது பார்வைக்கே பயங்கரமாயிருந்தது. சூரியவெளிச்சத்தையே பார்த்திராத இடங்கள் அநேகமிருந்தன.

மரங்கள் ஆகாயத்தை அளாவிக்கொண்டு கூடாரம் அடித்தாற்போல் காணப்பட்டன. சருகுகள் உதிர்ந்து நடப்போர்காலுக்கு மெத்தென்றிருந்தன சிலவிடங்கள். கால் வைக்க இடமில்லாமல் முள்ளும் கல்லும் கரடுமுரடுமாயிருந்தன சிலவிடங்கள். ஓங்கி உயர்ந்து வளர்ந்திருக்கும் விருக்ஷங்களுக்கு இடையே பற்பலவிதமானகொடிகள் பின்னிப்பிணைந்து கொண்டிருந்ததானது கூத்தாடிகள் ஒருஸ்தம்பத்துக்கும் மற்றொருஸ்தபத்துக்கும் மத்தியில்கட்டும் கயிறுபோல் தோன்றிற்று. சிலமரங்களில்கொடிகள் நுனிமுதல் அடிவரையில் கூடாரம்போல் அழகாய்நாலாபக்கமும் படர்ந்திருந்தன. அவைகளில் பலவர்ணப்பூக்கள் கொத்துக்கொத்தாய் புஷ்பித்திருந்தது கண்டோர்கண்களைக் கவரும்படியாய் விளங்கின. சூரியகிரணங்களில் தோன்றும் வர்ணங்களினும் வேறுவர்ணங்களுமிருக்கும்போல் தோன்றுகிறது என்றுகண்டோர் பிர்மிக்கும்படி பற்பல வர்ணங்களையுடைய தழைகளுடனும் பூக்களுடனும் விருக்ஷங்கள் மிகவும் கம்பீரமாய்விளங்கின. கண்ணுழையாக்காடு என்றால் அதற்கேதகும்.

(இன்னும் வரும்)

எஸ். சாமிநாதையர்.

சித்திரகவி.

மாலைமாற்று மாலை.

தமிழ்மொழியிலே வழங்கப்படுங் கவிகள் ஆசுகவி எனவும், மதுரகவி எனவும், சித்திரகவி எனவும், வித்தாரகவி எனவும் நான்குவகைப்படும்; எழுத்தானாவது சொல்லானாவது பொருளானாவது அணியானாவது கவிவகையானாவது பிறர்கேட்டவாறே விரைந்து பாடி முடிக்கப்படுவது ஆசுகவியாகும். ஆசு - விரைவு. சுவையமைந்த சொற்களும் பொருள்களும், சிறப்பமைந்த மோனை, எதுகை முதலிய தொடைகளும், அணிகளும் மிக்கு விளங்குமாறு பாடப்படுவது மதுரகவியாகும். மதுரம் - இனிமை. சித்திரம்பொருந்தி விளங்குமாறு பாடப்படுவது சித்திரகவியாகும். சித்திரம் - அதிசயம், பலவிதம், சித்திரரேகை- தொடர்நிலைக் கவிகளாகவாவது பலவடி கொண்டு விரிந்த தனிக்கவியாகவாவது பாடப்படுவது வித்தாரகவியாகும். வித்தாரம் - அகலம். இவைகளுள்ளே சித்திரகவி இலகுவிலே எவராலும் பாடத்தக்கதன்று. மகாப்பிரயாசத்தோடும் பாடுதற்குரியது. சித்திரகவிகள் பலவகையாக வடமொழியலங்காரங்களிலே விரித்துச் சொல்லப்படுகின்றன. வடமொழியிலுள்ள சில காப்பியங்களிலுஞ் சித்திரகவிகள் பாடப்பட்டிருக்கின்றன. சிசுபாலவதம், கிராதார்ச்சுநீயம், நளோதயம் முதலிய காவியங்களிலே சிலசில சித்திரகவிகள் காணப்படுகின்றன. தென்மொழியிலுஞ் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளுடைய தேவாரம், சிவதருமோத்தரம்' காஞ்சிப்புராணம் முதலியவைகளிலே சிலசில சித்திரகவிகள் காணப்படுகின்றன. இலக்கண விளக்கநூலார் சித்திரகவிகளிலே இருபதுவகை கூறினர்.

இலக்கண விளக்கம்.

கோமுத்திரியே கூட சதுர்த்தம்.
மாலை மாற்றே மாத்திரைச் சுருக்கம்

மாத்திரை வருத்தந மெழுத்து வருத்தநம்
ஒற்றுப் பெயர்த்தல் வினவுத் தாமே
நாக பந்த முரச பந்தம்
திரிபாகி திரிபங்கி பிறிதுபடு பாட்டு
காதை கரப்பே கரந்துறைச் செய்யுள்
சக்கரஞ் சுழிகுளஞ் சருப்பதோ பத்திரம்
அக்கரச் சுதக நிரோட்டிய மென்ன
முறைபெற வகுத்த மிறைக்கவி யிருபது
மறிவுறக் கிளந்த வவற்றின் பால.

யாப்பருங்கலகாரர் பாதமயக்கு, பாவின்புணர்ப்பு, நாசங் கொளல், வாவன்ஞான்று, சித்திரப்பா, விசித்திரப்பா முதலி யனவாக வேறும்பல சித்திரகவிகள் கூறினர். வடமொழியிலே சரசுவதி கண்டாபரணகாரர் கோமுத்திரிகையைப் பாதகோமு த்திரிகாபந்தம், அர்த்தச்சுலோககோமுத்திரிகை, விபரீதகோ முத்திரிகை, பிராகிருத கோமுத்திரிகை, அர்த்தகோமுத்திரிகை, கோமுத்திரிகாதேனு முதலியனவாக விரித்துக்கூறினர். சக்க ரத்தினையும் சடாசக்கரபந்தம், துவிதிய சடாசக்கரபந்தம், துவிசதுஷ்க சக்கரபந்தம், துவிநிருங்காடக சக்கரபந்தம், விவ டிதசக்கரபந்தம், வியோமபந்தம் முதலியனவாக விரித்துக்கூறி னர். முரசபந்தத்தினையும் ஏகாக்கரமுரசபந்தம், முரசப்பிரத் தாரம் முதலியனவாக விரித்தார். அட்டதல கமலபந்தம், சோடசபத்திர கமலபந்தம், துரங்கபதபந்தம், சரயந்திரபந் தம் முதலியனவாகப் பின்னும் அவர் கூறிய சித்திரவகைகள் மிகப்பல. இவைகளையெல்லாம் தமிழிற்பெயர்த்துச் சித்திர கோட்டங்களிலமையுமாறு கவிகளாக்கி விளக்குதல் பெரிதும் பிரயாசமேயாம். இலக்கண விளக்கத்திலே சொல்லப்பட்ட இருபது வகைகளுள்ளும் கோமுத்திரிகை, மாலைமாற்று, நாக பாதம், முரசபந்தம், சருப்பதோபத்திரம் என்பன அதிகிருச் சிரத்தோடுஞ் செயப்படுவனவாம்.

இவைகளை முன்னோர் சிலர் செய்தாராயினும் இரண்டுமுத லிய பலவாகக்காணும்படி செய்தாரல்லர். சிவதருமோத்தரர்

திறுதியிலே மாலைமாற்றாக ஒரு செய்யுள் வருகின்றது. திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளுடைய தேவாரத்திலே "யாமாமா" முதலியனவாகப் பதினொரு செய்யுள் வருகின்றன. இவை அருட்கவிகளாதலின் பிறவற்றொடு சேர்க்கப்படுவனவல்ல.

இவையெல்லாம் நிற்க. இப்போது முற்றுஞ் சித்திரகவியாக அமைந்த ஒரு பிரபந்தங் கிடைக்கப்பெற்று வாசித்தோம். அதன் பெயர் "மாலைமாற்றுமாலை" என்பது. அது செந்தமிழருமையறியுஞ் சீமானும், செந்தமிழ்ப் பரிபாலகரும், பிரபு சிகாமணியுமாகிய ஸ்ரீமான் பொ. பாண்டித்துரைத்தேவரவர்கள் அவைக்களத் தரங்கேறியது. அதன்கண் கலிவிருத்தமும், வெண்பாவுங் கட்டளைக் கலித்துறையும் பிறவுமாக முப்பது கவிகள் மாலைமாற்றாகப் பாடப்பட்டிருக்கின்றன. மாலைமாற்றாவது இறுதியினின்று வாசிக்கும்போதும் முதலினின்று வாசிக்கும்போது முடிந்தவாறு முடியும்படி எழுத்துக்களமைத்துப் பாடப்படுஞ்செய்யுள். மாலைமாற்றினை வடநூலார் சுதப்பிரத்தியாகதம் என்பர்.

நூலின் முதற்கவியாகிய "வாலகன" என்னும் வெண்பா மாலைமாற்றாக அமைக்கப்பட் டிருத்தலன்றிக் காதைகரப்புங் கரந்துறையுமாக ஏகபாதங்கள் நான்காரச்சக்கரம், சருப்பதோபத்திரம் முதலியனவும் இரட்டைநாகபந்தமும் பிறவுமமைந்திருக்கின்றது. வேறுஞ் சில கவிகள் மாலைமாற்றாக அமைந்திருத்தலன்றி யமகம், திரிபு, துவிபங்கி, கோமூத்திரிகை, சர்வயமகம் முதலியனவாகவு மமைந்திருக்கின்றன. இவைகளை வாசிக்கும்போது எட்டாரச்சக்கரத்தி லமைந்துநிற்கும் ஒருகவியாய் நின்று, தன்னிடத்தே கூடசதுர்த்தம், காதைகரப்பு, சர்வயமகம், இரண்டடிப் பாடகமடக்கு, கோமூத்திரிகை, சுழிகுளம் முதலிய பிறகவிகளும் பிறவுங் கொள்ளுமாறமைந்து வீரசோழியத்திறுதியிலே காட்டப்பட்டிருக்கின்ற சக்கரகவியையும் நினைத்தேம். அது சுவரூபம் பிறழ்ந்துகிடக்கின்றது.

சித்திரகவிகளைப் பாடுதல் எத்திறப் புலவர்களுக்கும் அருஞ் செயலாகும்! சித்திரகவிகளுள்ளும் கோமுத்திரிகை மாலைமாற்று முதலியன பாடுதல் அதனினும் அருஞ் செயல்! கட்டளைக் கலித்துறையிலே மாலைமாற்றமைத்தலும், மாலைமாற்றுடனே சக்கரம், கோமுத்திரிகை முதலிய பிற சித்திரங்களுமமையுமாறமைத்தலும், அதனினும் அருஞ்செயலாகும்! மாலைமாற்றாக முப்பது செய்யுள்வரையிலே அமைததல் அதனினும் அருஞ் செயல்.

இவ்வாறருஞ் செயலமைந்த இப்பிரபந்த கர்த்தாவின் புலமை புலவர்களாற் பெரிதும் பாராட்டற்பாலது இப்பிரபந்தஞ் செய்தவர் இப்பொழுதை மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவராகிய சோழவந்தான் நகரத்து ஸ்ரீமான் அ. சண்முகம்பிள்ளையவர்கள். உரையின்றிப் பொருளுணர்தற்கரியனவாகிய இக்கவிகளுக்கெல்லாம் பதவுரையுஞ் சிறப்பமைந்த விசேடவுரையும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. பலநூற்றுறைபோய பண்டிதரன்றிப் பிறர் இவைகட்குரைசெய்தல் கூடாது. இதன்கணுள்ள வியங்கியப்பொருளும் ஆக்கியோன் வரலாறும் பிறவும் விளங்குமாறு ஒரு முகவுரையும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. முகவுரை, உரை என்னும் இவ்விரண்டினையும் எழுதினவர் சேற்றூர்ச் சம்ஸ்தான வித்துவானும் விவேகபாநு பத்திராதிபருமாகிய ஸ்ரீமான்எம். ஆர். கந்தசாமிக்கவிராயரவர்கள். இவர் புலமையும் பாராட்டற் பாலதேயாம். இவர்கவிகள் சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும் பெற்று விளங்குதலைப் பனசைவிசுவலிங்கநாதர்பதிகம், அரிமளப்பெருமாள் பதிகம் முதலியன படித்தோர் இனிதுணர்வர்.

யாழ்ப்பாணத்துச்சுன்னாகம்
சோபகிருது௵ தைமீ

இங்ஙனம்,
அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை.

மேனாட்டுக் கலைஞானம்.

[தொடர்ச்சி.]

[பிழை திருத்தம்—சென்ற பிப்ரவரிமீ 2 நிர். பாநு 56-வது பக்கம் 30-வது வரியில் "ஸ்தம்பாகிருதி" என்பதற்குப்பின் "யாகிய குழலுக்கு ஸிலிண்டர் என்றும்" என்ற வார்த்தைகளைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுகிறோம்.ப-ர்]

17. நிறை என்பதின் அருத்தம்.

நிறை, எடை, கனம், பாரம், தூக்கு, என்னும் சொற்களெல்லாம் ஒரு பொருளையே பயக்கும். நிறையென்பதின் சொரூபத்தை இனி நாம் ஆராய்வாம். யாதாயினும் ஒரு பொருளைத் தரையிலிருந்து தூக்க முயலும்பொழுதாவது அல்லது அதைக் கையில் தாங்கும் பொழுதாவது பிரயாசம் அல்லது பிரயத்தனம் என்னும் உணர்ச்சி நமக்குண்டாயின் அந்தப் பொருள் நிறையுள்ளது அல்லது பாரமானது என்று நாம் சொல்லுகிறோம். இன்னும் நிலத்திற்குமேல் உயரத்தில் ஒரு ஆதரவின் பேரில் நிற்கும் யாதேனும் ஒரு பண்டம் அந்த ஆதாரம் நீங்கவும் கீழே தரையில் விழுமாயின் அப்பண்டம் கனமுள்ளது என்று சொல்லுகிறோம். தரை யென்பது பூமியின் மேற்பரப்பு. ஒரு ஆதரவினால் தரைக்கு அப்பால் வைக்கப்படாமலிருக்கும்பொழுது கனமுள்ள சகல பண்டங்களும் பூமியின் மேற்பரப்பாகிய நிலம் அல்லது தரையின்மேல் நேரே வந்து விழுவதினால், கனமுள்ள எல்லாப் பொருள்களும் இம்மாதிரி விழுவதற்கே பார்க்கின்றன வென்று நாம் கூறலாம். பூமியின் மேற்பரப்பில் எந்த இடத்தில் நாம் சோதனை செய்தாலும்சரி சகல வஸ்துக்களும் தரையை நோக்கியே வந்து விழுகின்றன. மழையானது ஜலத்துளிகள் சேர்ந்தது. நாம் வசிக்கும் இவ்வூரிலாயினும்சரி அல்லது அமெரிக்கா தேசத்திலாயினும்சரி காற்று இல்லாமல் மழை பெய்யும் பொழுது நாம் கவனித்துப்

பார்ந்தால் மழைத்துளிகள் தரையை நோக்கி * இலம்பமாய் வந்து விழுகின்றதைக் காணலாம. இப்பொழுது தென் அமெரிக்கா தேசமானது இந்த உருண்டை வடிவாகிய உலகத்தில நமது பாதத்திற்கு நேராய் அப்புறத்தில் அதாவது நமக்குப் பாதலத்தில் இருக்கின்றது என்று பூகோள சாஸ்திரம் வாசிப்பதால் தெரியும். அதாவது நமமருக்கும் தேசமானது உருண்டை வடிவான உலகத்தின் மேல் புறம என்று சொல்வோமானல் தென் அமெரிக்கா தேசமானது இந்த உலக உருண்டையின் கீழ் புறத்தில் நமது பாதத்திற்குச் சற்று ஏறக்குறைய நேர் கீழே இருக்கின்றது. இன்னொரு விதமாய்ச் சொல்வோமானல் இந்த இந்தியா தேசத்தில் நிற்கும் நமது உள்ளங்காலும் தென் அமெரிககா தேசத்தில் நிற்கும ஜனங்களின் உள்ளங்காலும் மத்தியிலிருக்கும் பூமியானது இல்லாமற் போய்விடுமேயாகில் தொட்டுக் கொண்டிருக்கும் அதாவ்து அப்பொழுது சர்கஸ் விளையாட்டில் தரையில் தலையும் மேல் ஆகாசம நோக்கிக் காலுமாக ஒருவன் இருக்கவும் அவன் பாதத்தின் மீது வேறொருவன் தன் பாதத்தை வைத்து நேராகச் சுபாவத்தில் நிற்பது போல் நிற்தும் காக்ஷியைப் போலிருக்கும். ஆகையால் நமது தேசததிலும் தென் அமெரிக்கா தேசத்திலும் ஒரே காலத்தில் மழைகள் பெய்யுமானல் இந்த இரண்டு மழைகளின் துளிகள் எதிர் நோக்கிச் செல்லும்படி அதாவது அவைகள் சந்தித்துக் கொள்ளும்படி எதிர் எதிராக வந்து விழும். அதாவது இந்த இரண்டு துளிகளும் தங்களுக்கு இடையில் இருக்கும் பூமியின் மையத்தை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும். உருணடை வடிவாயுள்ள ஒரு பந்து அல்லது எலுமிச்சம் பழத்தையெடுத்து நூலில் கோர்த்துத் தரையில் படாமல் தொங்கவிட்டு நிறுத்தி மேல் பாகத்தை நமது தேசமாகவும் கீழ் பாகத்தைத் தென் அமெரிக்கா தேசமாகவும் பாவித்து இரண்டு பக்கமும் ஆகாயத்திலிருந்து மழைத்துளிகள் விழுவதாகக் கருதி நோககினல் இது தெளிவாய் விளங்கும். உண்மையில் கனமுள்ள சகல பண்டங்களும் பூமியின் மையத்தை நாடித் தான்

* இலம்பமாய்-செங்குத்தாய் அலலது கோடியாய்.

விழப்பார்க்கின்றன. அதாவது வேறொன்றும் அவைகளைத் தடுக்கவாவது தாங்கிக் கொள்ளவாவது இல்லாவிடில் அவைகள் பூமியின் மையத்தில் போய் விழும். நாம் கனம், எடை, நிறையென்று சொல்வதின் அருத்தம் பொருள்கள் பூமி மையத்தை நோக்கி விழப் போகும் குணத்தைக் குறிக்கின்றது. ஒரு பொருள் கனமாயிருக்கிறதென்று செல்லுவதும் மத்தியில் ஒரு தடையும் இல்லாவிட்டால் அப் பொருள் தரையில் வந்து விழும் என்று நாம் நிச்சயமாய் எதிர்பார்க்கிறோம் என்று சொலலுவதும் அல்லது அப்பொருளை நாமே தடுத்து ஏந்திக் கொண்டால் நாம் பிரயத்தனம் அல்லது முயற்சி அல்லது பிரயாசம் என்னும் உணர்ச்சியையடைகிறோம் என்று சொல்லுவதும் ஒன்றே.

18. திண்மைக்கவர்ச்சி கரிமம்.

ஆதியில் மேனாட்டுக் கலைஞர்கள் உலகம் என்னும் இப்பூமி ஒன்றுமே மற்ற பொருள்களைத் தன்னுடைய மையத்தை நோக்கிச் செல்லும்படி இழுக்கும் சக்தி யுடைத்தாயிருக்கிறதென்று எண்ணினார்கள். ஆனால் அவர்கள் பின்னால் செய்த பல விதமான சோதனைகளும் அநேககவனமான பார்வைகளும் மழைத்துளி பூமியை நோக்கி விழுவது போலவே ஒவ்வொரு பிரகிருதிப்பொருளும் மற்ற ஒவ்வொரு பிரகிருதிப் பொருளை நோக்கி அணுகிச் செல்லப் பார்க்கின்றது அதாவது எந்த இரண்டு தத்துவப் பொருள்களை யெடுத்துக் கொண்டாலும்சரி அப்பொருள்களின் தத்துவம் எவ்வித சுபாவமாயினும்சரி அவ்விரண்டு பொருள்களும் தங்கள் செயலைத் தடுக்க வேறு ஒன்றும் இல்லாவிட்டால் ஒன்று மற்றொன்றை நோக்கிச் செல்லும் என்னும் பொது விதி அல்லது பிரகிருதி இயல்பு விதியை ஸ்தாபித்தன.

இவ்விதியை இன்னும் தெளிவாய் விவரிப்போம். இப் பிரபஞ்சத்தில் இரண்டு உருண்டையான நீர்த்துளிகள் தான் உள்ள பிரகிருதிப் பொருள்கள் வேறு ஒன்று மில்லை யென்றும்

இந்த நீர்த்துளிகள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு அங்குலம் குறுக்களவு உள்ளது என்றும் நாம் எண்ணிக் கொள்வோம். இவ்விரண்டு நீர்த்துளிகளும் ஒரே காத்திரம் உள்ளவைகளாக விருக்கும். அதாவது ஒவ்வொரு துளியில் அடங்கி யிருக்கும் வஸ்துவின் அளவு சமமாகவேயிருக்கும். ஏனென்றால் இரண்டு துளிகளும் ஒரே குறுக்களவுள்ள உருண்டைகளானதால் இப்பொழுது இந்த இரண்டு துளிகளுக்கும் மத்தியில் உள்ள தூரம் எவ்வளவு விரிவானதாயிருந்தாலும் இவ்விரண்டு துளிகளும் ஒன்று மற்றொன்றை நோக்கி அணுகிச்செல்ல ஆரம்பிக்கும். அப்பால ஒவ்வொரு துளியும் வரவர அதிகரித்த வேகத்துடன் ஓடி கடைசியாக அவைகள் முதலிலிருந்த தூரத்துக்குச் சரிமத்தியமான இடத்தில் இரண்டுதுளிகளும் சந்திக்கும். திருஷ்டாந்தமாக, அந்த இரண்டு துளிகளுக்கும் இடையேயுள்ள தூரம் 1000 மைல் ஆனால் ஐஞ்ஞூறாவது மைலில் அவைகள் சந்திக்கும். ஆனால் ஒருதுளி மற்றதுளியைப் பார்க்கிலும் பெரிதானால் பெரியதுளியானது சிறியதுளியைப் பார்க்கிலும் மெதுவாய் ஓடிச்சென்று அவைகள் சந்திக்குமிடம் அவைகள் ஓடும்விசைக்குத் தகுந்தபடி பெரியதுளி இருந்த இடத்துக்குச் சமீபமாயிருக்கும். உதாரணம், பெரியதுளியானது சிறியதை ப்பார்க்கிலும் 999 பங்கு பெரிதானால் பெரியதுளி ஒருமைல் தூரமோடியும் சிறியதுளி 999 மைல் ஓடியும் சந்திக்கும். அதாவது பெரியதுளி யிருந்த இடத்திலிருந்து ஒன்றுவதுமைலிலும் சிறியதுளி யிருந்த இடத்திலிருந்து 999 வது மைலிலும் அவைகள் சந்திக்குமிடமிருக்கும். பெரியபொருள் நமது உலகமாயின் அது செல்லுந்தூரம் மனதினாலும் மதிக்கத்தகாத அவ்வளவு சிறிதாயிருக்கும். ஏனெனில் மழைத்துளியைப் பார்க்கிலும் நமது உலகமானது அனேக லக்ஷம்பங்கு பெரியது. மேலும் மழைத்துளிகள் உண்டாகும் மேகங்களிருக்குமிடத்திற்கும் நமது பூமிக்கும் மத்தியில் உள்ள தூரம் மிகவும்சொற்பமானது. ஆகையால் வாஸ்தவமாய் நமது உலகம் மழைத்துளியை நோக்கிச்சென்றாலும் சென்றதூரம் மிகவும் நுண்மையானதால் நமது பார்வைக்குப் பூமியானது சற்றுமசையாமல்

இருந்த இடத்திலேயே யிருந்து சிறியதுளியைத் தன்னிடத்திற்கு இழுத்துக்கொண்டது போலக் காணப்படும்.

சாதாரணமாய் மேகங்கள் பூமிக்கு மேல் ஒரு மைல் இரண்டு மைல் தூரத்தில் தானிருக்கின்றன. மேகத்திலிருந்து ஒரு துளி விழுந்தால் பூமி மையத்தையும் அந்தத் துளியின் மையத்தையும் சேர்க்கும் நேர் கோட்டின் மேல் பூமியும் துளியும் நகர்ந்து செல்கின்றன. ஆனால் பூமியும் துளியும் இந்தக் கோட்டின் மேல் செல்லும் தூரங்களானவை அவைகளிலுள்ள திரவியங்களின் மொத்தங்களுக்கு மாறு வீதம் அல்லது விலோம வீதமாயிருக்கும். அதாவது மொத்தம் அதிகமாகஆக செல்லும் தூரம் குறையும். ஆகையால் இப்பொழுது நமக்குத் திரயராசிகக் கணக்கு ஒன்று கிடைக்கின்றது. மேகம் ஒரு மைல் தூரத்திலிருப்பதாக எடுத்துக் கொண்டு அதிலிருந்து விழும் துளியானது ஒரு மைல் சென்று பூமியின் மேல் விழுந்தானால், கணக்கு என்னமாயிருக்குமென்றால், பூமியிலுள்ள திரவியத்தின் மொத்தத்திற்கும் மழைத் துளியின் திரவியத்தின் மொத்தத்திற்கும் என்ன விதமுண்டோ அது மழைத் துளி ஓடிச் சென்று விழ்ந்த ஒரு மைல் தூரத்திற்கும் பூமி துளியை நோக்கிச் சென்ற தூரத்திற்கும் உள்ள வீதத்திற்கு ஒத்து இருக்கும். (இந்தமாதிரியான வீதத்திற்கு மாறு வீதம் என்றும் விலோம வீதம் என்றும் பெயர். ஆங்கிலத்தில் இந்த வீதத்தை "இன்வெர்ஸ் ப்ரோபோர்ஷன்" (Inverse proportion) என்பார்கள். பூமியின் மொத்தத்திற்கும் துளியின் மொத்தத்திற்கும் உள்ள வீதம் பூமிசெல்லும் தூரத்திற்கும் துளி செல்லும் தூரத்திற்கும் உள்ள வீதத்திற்கு ஒத்திருக்குமானால்இந்த வீதத்திற்கு நேர்வீதம் என்றும் ஆங்கிலத்தில் "டைரெக்ட் ப்ரோபோஷன் (Direct proportion) என்றும் பெயர்.) இந்தக்கணக்கைப் பூர்த்திசெய்து பார்த்தால் இந்த வீதத்திற்கு நான்காவது இடத்திற்கு வரும்தொகை மனதினுலும் மதிக்கக் கூடாத சிறிய பின்னத்தொகையான அங்குலமாகவரும். ஆகையால் உலகத்திலுள்ள பொருள்கள் உலகத்துடன் ஒத்துப்பார்க்

கும்பொழுது அற்பத்திலும் அற்பமான காத்திரமுள்ளவையா னதால் சாதாரண அனுசரிப்பிற்கு நமது பூமி அதில் வந்து விழும்பொருள்களை நோக்க ஸ்திரமாய் அசையாமலிருக்கிறது என்றே நாம் எண்ணிக்கொள்ளலாம்.

நீருக்குள்ளதைப்போலவே நமக்குத்தெரிந்தமட்டில் சகல பிரகிருதிப்பொருள்களுக்கும் உண்டு. ஒரு பொருள் மற்றப் பொருளை இழுக்கும் சக்திக்குத் திண்மைக்கவர்ச்சி அல்லது கரிமம் என்று பெயர். ஆகையால் எல்லாவிதமான பிரகிருதி வஸ்துவும் திண்மைக்கவர்ச்சி உடைத்தாயிருக்கிறது பிரகிருதி இயல்பின் விதியென்று நாம் சொல்லுகிறோம். அதாவது யாதாயினும் இரண்டுபொருள்களில் ஒன்று மற்றொன்றை நோக்கிச்செல்கின்றது. இவைகளில் அதிகமான திரவியமுள்ள பொருள் கொஞ்சதிரவிமுள்ள பொருளைப்பார்க்கிலும் மெதுவான வேகமாய்ச் செல்லுகின்றது; இந்த வேகம் அந்தஇரண்டு பொருள்க களும் நெருங்க நெருங்க அதிகமாய்க் கொண்டுவருகின்றது பிரபஞ்சவியல்பின் இந்தவிதிக்கு திண்மைக்கவர்ச்சிவிதி என்றும் மையவீழ்ச்சிவிதியென்றும் மையக்கவர்ச்சிவிதி என்றும் கரிமவிதி என்றும் ஆங்கிலத்தில் "லாஅவ்கிராவிடேஷன்" (Low of gravitation என்றும் சொல்லுவார்கள்.

தி. மீனாக்ஷிசுந்தரம்பிள்ளை

ஹெலெநாம்பாள்.

[தொடர்ச்சி.]

" அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கோளல். "

நான்கு வயது முதற்கொண்டு ஹெலெநாம்பாள் நித்திரையில் எழுந்து நடந்து போவதும் நித்திரையில் பேசுவதுமுள்ள சுபாவம் பொருந்தியிருந்தாள். மற்றவர்கள் கண்களுக்குக் காணப்படாதவர்களுடன் அவள் தூக்கத்தில் நீண்ட சம்பாஷணை நடத்திக் கொண்டிருப்பாள். அவள் படுக்கையைச் சுற்றியிருக்கும் ஜனங்களுக்கு நித்திரையில் அவள் செய்யும் சம்பாஷணைகளில் சில விநோதமாயும் சில அறிவு புகட்டுவதாயும் சில வெருட்டுவதாயுமிருக்கும். ஜனங்கள் பார்வைக்கு அவள் சாதாரணத்தூக்கத்திலிருப்பதாய்க்காணும் அனேக சந்தர்ப்பங்களில் அவள் கையைப்பிடித்துக்கொண்டு களவுபோன சொத்துக்களைப்பற்றியும் பின்னால் என்னவருமோ வென்று சஞ்சலம் உண்டுபண்ணிக் கொண்டிருக்கும் விஷயங்களைப்பற்றியும் கேள்விகள் கேட்போர்களுக்கு ஆவேசமடைந்து குறிசொல்லும் குறிகாரியைப்போல் விடையளிப்பாள். சில காலங்களில் அவளுடைய அறையிலிருந்து திடீரென மறைந்துவிடுவாள். தேடிப்பார்க்க அரண்மனையில் வெகுதூரத்திலுள்ள வேறு அறையிலாவது அரண்மனைக்கு வெளியிலுள்ள தோட்டத்திலாவது அவளது கனவாழ்வின் கூட்டாளிகளுடன் விளையாடிக்கொண்டும் பேசிக்கொண்டு மிருப்பாள். வெகுகாலம் வரை தான்சந்திக்கும் அன்னியர்களுக்கும் தன் அரண்மனைக்கு வரும் உறவினர்களுக்கும் சினேகிதர்களுக்கும் அவர்கள் முகத்தைச் சற்றுக்கூர்ந்துபார்த்துக் குறிப்பாய் இன்னகாலத்தில் அவர்கள் இறந்துபோவார்கள் என்றும் பின்னால் அவர்களுக்கு இன்னதுன்பங்கள் ஆபத்துகள் தத்துகள் சம்பவிக்கும் என்றும் குழந்தை விளையாட்டுத்தனமாய்ச் சொல்லி அவர்களுக்குத் திகில் உண்டுபண்ணிவிடுவாள். அவள்சொல்லுவதுபோ

லவே உண்மையாகப் பின்னால் நடந்துவந்தனவாதலால் வீட்டார்க்கும் வெளியார்க்கும் அவள் திகிலையுண்டுபண்ணி வந்தாள்.

இவள் பாட்டன் சாராடாவ் என்னும் தேசத்திற்கு அதிபதியாய் நியமிக்கப்பட்டு முன் பலதலைமுறைகளாக அத்தேசாதிபதிகளாக விருந்துவந்த வமிசத்தாரால் கட்டப்பட்ட வெகு பழய பெரியகட்டிடமாகிய அரண்மனையில் வசித்து வந்தார். இவ்வரண்மனையில் நிலவறை மாளிகைகளும் உபயோகத்திலில்லாத நீளியவான நடைகளும் சிகரங்களும் மிகவும் மருட்டிமயக்கஞ்செய்யும் மூலைமுடக்குகளும் நிரம்பியிருந்தன. ஹெலெநாம்பாள் பாட்டன் போவதற்குமுன் இவ்வரண்மனையின் விசாரணைத் தலைவனாயிருந்த மனிதன் கொடுமைக்கும் குரூரத்திற்கும் பிரசித்தி பெற்றவன். அவன் சகலவித தீமைகளும் ஒருங்குசேர்ந்த பெட்டகம். அவன் பெயர் சொன்னாலே தீமை யென்று பொருள்படும். இக் கொடும்பாவியால் கொலையுண்டு இறந்தவர்களும் காற்றுச் செல்லாமல் இருண்ட நிலவறைக் குகைகளில் மாதக்கணக்காய் சிறையில் வைக்கப்பட்டு வருந்தித் துடித்து மாண்ட அடிமைகளும் பலர். இந்த மாபாதகனுடைய மூர்க்கச் செயல்களையும் கோரத் தன்மைகளையும் பற்றித் தொன்று தொட்டுச் சொல்லிக்கொண்டுவரும் கதைகளானவை கேட்போர் நெஞ்சில் திகிலைச் செலுத்தி உடம்பைச் சிலிர்க்கும்படி செய்யும். பாட்டன் சவரக்ஷணையில் இந்த அரண்மனையில் ஐந்து வருஷம் வளர்ந்துவந்த காலத்தில் ஹெலெநாம்பாளுக்குச் செவிலியாய் ஏற்பட்டவள் முன் அதிபதிகளாயிருந்தவர்களின் குழந்தைகளுக்கு மூன்று தலைமுறைகளாகச் செவிலியாயிருந்த பெய்நோர் என்பவள். இந்தச் செவிலியானவள் கொலையுண்டு மாண்டவர்களின் பேய்கள் இரவில் தாங்கள் போட்டிருக்கும் விலங்குகளுடன் உலாவுவதாகவும் இம்மாளிகையில் வசித்துவந்த வயதுமுதிர்ந்த அதிகாரிகளின் காம இச்சைக்கு இசையாது கொலையுண்ட சிறுபெண்களின் பேய்கள் மாலைமசக்கத்தில் திரிந்துகொண்டிரு

74

ப்பதாகவும் கதைகள் சொல்லிவருவாள். இக்கதைகளைக்கேட்ட பிள்ளைகள் அவ்வரண்மனையில் இருட்டறைகளின் வழியாய்ப் போகவேண்டியிருந்தால் திகிலடைந்து நடுநடுங்கிப்போவார்கள். ஆனால் ஹெலெநாம்பாளுக்கோ அவ்விதமான இடங்கள் தான் மிகவும் விருப்பத்தைக் கொடுப்பவைகளா யிருந்தன. இவ்விடங்களில் தனியாய்ப்போய்த் தான்படிக்கவேண்டிய பாடங்களைப் படியாது தப்பித்துக் கொள்வதற்காகப் ஒளித்துக்கொள்வாள். அவள் ஒளிப்பைக்கண்டுபிடிக்க வெகுகாலஞ் செல்லும். பின்னால் அவள் காணவிட்டால் பல திடகாத்திரமுள்ள ஆண்பிள்ளைகளாகிய வேலைக்காரர்களை அதிபதியின் கொலுமண்டபத்திலுள்ள ஒரு பெரிய மனிதனுடனனுப்பி அவளைத்தேடச் சொல்லுவார்கள். பலவந்தமாய் அவளை வெளியே கூட்டிவருவது அடிமைகளாயும் வேலைக் காரர்களாயுமுள்ளவர்களாலும் அவளுக்குப் பயப்படுகிறவர்களாலும் முடியாத காரியமாதலால் ஒரு பெரிய மனிதனையும் அனுப்ப வேண்டியது அவசியமாயிருந்தது அவள் பழைய ஒடிந்த குரிச்சிகளையும் மேசைகளையும் சுற்றி வைத்து மத்தியில் மறைந்து இருந்துகொண்டு "சாலமன் ஞானம்" என்னும் புஸ்தகத்தை மணிக்கணக்காகப் படித்துக் கொண்டிருப்பாள். சில வேளைகளில் அவளைத்தேடி வரும் ஜனங்களுக்கு மறைந்து கொள்ள எழுந்து ஓடிச்சுற்றுசுழற்சி வழிகளில் வழிதப்பிப்போய் அவள் எப்பொழுதுமிருக்கும இடத்தில் அகப்பட மாட்டாள். இதற்கெல்லாம் அவள் கொஞ்சமேனும் பயப்பட்டவளல்லள். கேட்டால் தான் அவ்விடங்களில் தனியாயே யிருப்பதில்லை யென்றும் தன்னுடன் எப்பொழுதும் சில சிவர்கள் இருந்து கொண்டேயிருப்பதாகவும் உறுதி சொல்வாள். இச்சிவர்களைச் சிறு "சுன்கள்" என்றும் கூட்டாளிகள் என்றும அவள் கூப்பிடுவது வழக்கம். இரவில் சில காலங்களில் தூக்கத்தில் அவள் யாரும் எதிர் பார்க்காத இடங்களில் போயிருப்பாள். அப்பொழுது அவளைத் தூக்கிக் கொண்டுபோய்ப் படுக்கையில் வைப்பார்கள். உதாரணமாக அவள் பனிரெண்டு வயது நிறைவதற்கு முந்தி அவள் சயன அறையில் ஒரு இரவில்

காணுமலிருந்தாள். அவ்வறையிலிருந்தவர்கள் காணேமே யென்று கூக்குரலிட ஜனங்கள் தேடிப்போய் அவள நிலவறையில் ஒரு நீண்ட பிரகாரத்தில் மற்றவர்கள் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் அவளுக்கு மாத்திரம் தெரியும் யாரோ ஒருவரிடத்தில் ஆழ்ந்த சம்பாசணை செய்து உலாவிக் கொண்டிருக்கக் கண்டார்கள். குறும்புகள் செய்யும் தருணம் போய் படிக்க ஆரம்பித்தாலோ பெரிய வித்துவான்களிலும் கூட அவளைப்போல கருத்தாயும் ஊக்கமுடனும் படிப்பவர்களிருக்க மாட்டார்கள். படிக்க எண்ணம் வந்துவிட்டால் இரவும் பகலும் புஸ்தகத்தை யார் சொன்னலும் விடாள். அவளுடைய பாட்டனுடைய பெரிய புஸ்தகசாலை அவள் படிப்பின் தாகத்திற்குப் போதுமானதாகக் காணவில்லை.

அவள் பாலியத்தில் மணிக்கணக்காக இருந்துகொண்டு அவளுக்கு இளையவர்களுக்கும் மூத்தவர்களுக்கும மிகவும் அற்புதமும் விநோதமும் பொருந்திய நம்பத்தகாத கதைகள் பலவற்றை அணுவளவேனும் விகற்பமின்றி சாந்தமாய்க் கண்ணிற் கண்டவர்கள் சொல்லும் திடத்துடன் சொல்லுவாள். அவளுக்குப் பிரபஞ்ச முழுதும உயிருள்ளதாய்க் காணப்பட்டது. கல் மண் முதலானவைகளுக்கெல்லாம் அறிவுண்டு என்று கூறுவாள். சுற்றிலுமுள்ள காடுகளில் தீபங்கள் போட்டுக் கொண்டு இரவில் ஒன்பது மணி முதல் ஒன்று அல்லது இரண்டு மணி வரை அரண்மனையிலுள்ள ஆண் பெண் பிள்ளைகள் எல்லாம் சுற்றுவது வழக்கம். அப்பொழுது கூடவே பெரியவர்கள் பலர் துணைக்கு வருவார்கள். இரவில் பறக்கும் அழகிய இறகுகளுள்ள பூச்சிகள் விளக்கு வெளிச்சத்திற்கு வந்து தீபத்தில் விழுந்து மாளும். அப்பொழுது ஹெலெனாம்பாள் அவைகளைத்தீபத்தில் வந்து விழாதபடி பிடித்துத் தடுத்துக் காப்பாள்.

அந்தி சந்திகளில் தனக்குச் சிறிய பிள்ளைகளைக் கூட்டிவைத்துக்கொண்டு மிகவும் விந்தையான கதைகளைச் சொல்லி அவர்களை ஸ்தம்பித்துக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும்படி செய்

வது அவளுக்கு ஒரு ஆனந்தமாயிருந்தது. தன்னைப் பற்றியே மனதினாலும் நினைக்க ஆச்சரியமான கதைகளைச்சொல்லுவாள். ஒவ்வொரு இரவும் தான் பலவிடங்களுக்குச் சென்று யாவரும் கேட்டிராத துணிகரமான செயல்கள் செய்வதாகக் கதைகள் கூறுவாள். அரண்மனையில் ஒரு பெரிய பக்ஷி பஞ்சு திணிக்கப் பட்டு வைத்திருந்தது. அதைப்பற்றி அவள் அனேக காலங்களுக்குமுன் அது மனிதனாயிருந்ததாயும் அநேக கொடிய செயல்களும் கொலைகளும் அவன் செய்ததனால் ஒரு பெரிய பூதமானது அவனைப் பக்ஷியாய் மாற்றி விட்டதாகவும் சொல்லுவாள். மனிதர்கள் மிருகங்களாக மாறிக் கொள்ளவும் வேறு எந்த ரூபமும் எடுக்கவும் கூடும் ஆனால் அந்த இரகசியம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லுவாள். ஆகாய கமனமும் செய்யலாம் என்றும் கூறுவாள். முன் காலங்களில் அப்பேர்க்கொத்த மகான்களிருந்தார்கள் என்றும் இக்காலங்களிலும் அப்படிப்பட்ட மகான்கள் உளர் என்றும் ஆனால் அவர்கள் பக்குவர்களுக்குத்தான் தரிசனம் கொடுப்பார்கள் என்றும்மற்றவர்கள் கண்களுக்குக் காணமாட்டார்கள் என்றும் உறுதியுடன் கூறுவாள்.

திருஷ்டாந்தமாக அடுத்த வனத்தில் ஒரு குகையில் வசித்துக் கொண்டிருந்த நூறு வயதுக்கு மேற்பட்ட ஒரு கிழவரைச் சுட்டிக் காண்பிப்பாள். ஜனங்களும் அவரை ஒரு பெரியவர் என்று எண்ணி யிருந்தார்கள். அவர் நன்மைக்கே தன் சக்தியையுபயோகப்படுத்தும் புண்ணியர். நோயாளிகள் யாவராயினும் அவரிடத்தில் போய்க் கேட்டுக் கொண்டால் அவர்களை மிகவும் சந்தோஷத்துடன் சவுக்கியப் படுத்துவார். மூலிகைகளின் குண குணங்களை நன்குய்த் தெரிந்தவர் என்றும், வருங்காலத்தைச் செவ்வையாய் அறிந்தவர் என்றும் பிரசித்தி பெற்றவர். அனேக தேனீக் கூடுகள் அவர் வைத்திருந்தார். அவருடைய குடிசையைச் சுற்றி நூற்றுக் கணக்காய் தேன் கூண்டுகளிருந்தன. வசந்த காலத்தில் சாயந்திரம் அவர் வெளியே உலாவும் பொழுது அவர் சிரமுதல் பாதம் வரை நீங்

காரஞ் செய்துகொண்டு தேனீக் கூட்டங்கள் நிறைந்துவரும். அவர் கொஞ்சமேனும் கூசாமல் தேன் கூண்டுகளில் கையை நுழைத்து செவிடுபடும்படி அவைகள் செய்யும் சத்தங்களை உற்றுக்கேட்டு அவைகளுடன் பேசுவார். அவைகள் ரீங்காரஞ் செய்து கொண்டிருக்கும் பொழுது மற்றவர்களுக்கு அருத்தமாகாதபடி ஒரு வித முணுமுணத்த இராக சத்தத்துடன் அவைகளைச் சும்மாவிருக்கச்சொன்னதும் அவைகள் ரீங்காரஞ் செய்வதை நிறுத்திவிடும். பார்ப்போர்களுக்கு இவர் அவைகளின் பாஷை தெரிந்தவர் என்றும் அந்தப்பாஷை பேசுகிறார் என்றும் தோன்றும். ஹெலெநாம்பாளுக்கு இது விஷயத்தில் சந்தேகமே கிடையாது. இவர் ஹெலெநாம்பாளிடத்தில் மிகுந்த பற்றுதலுடையவராயிருந்தார். இவர் மனம் தடுக்கக் கூடாதபடி குழந்தையாகிய அவள் மேல் கவிந்து சென்றுகொண்டே யிருந்தது ஹெலெநாம்பாளும் சந்தர்ப்பம் வாய்த்தபோதெல்லாம் அவரிடத்திற்குச் செல்வாள். அவர் மற்றவர்களிடத்தில் ஹெலெநாம்பாளைப் பற்றி இம்மாதிரி அன்புடன் அடிக்கடி சொல்லுவர். "இந்தச் சிறு அரசி உங்களையெல்லாம் விட வேறு. பின்னால் அநேக பெரிய காரியங்கள் அவளால் நடக்கப்போகின்றன. நானிருந்து அவைகளையெல்லாம் பார்க்க மாட்டேனே யென்று நினைத்து விசனிக்கிறேன், ஆனால் நான் சொல்லும்படி அவைகள் எல்லாம் நடக்கவேபோகின்றன."

[இன்னும் வரும்]

இ. மீனாக்ஷிசுந்தரம்பிள்ளை.

மனிதனது எழுகூறு.

I. திண்பூதவுடல்

இவ்வுடலைப்பற்றி விவகரிக்க ஆரம்பிப்பதற்குமுன் பிரகிருதிவஸ்துவின் எழுநிலைகளைச் சொல்லும் இன்னொரு விதத்தையும் இவ்விடத்தில் கூறுவது அவசியம், மேனாட்டுக்கலைஞர்கள் சொல்லும் "காஸ்" (gas) என்பது தேயுவேயன்றி வாயுவல்ல, வாயுவென்பது அவர்கள் சொல்லும் ஈதர் என்னும் நிலைக்குத்தான்பொருந்தும், ஆகாசத்திற்கு மேலுள்ள இரண்டு நிலைகளாவன அநுபாதகநிலையும் ஆதிநிலையுமாம் என்று சிலர் சொல்லுவார்கள். இக்கருத்தின்படி எழு நிலைகளின் பெயர்களையும் அவைகளுக்குப் பொருந்தின இங்கிலீஷ் பெயர்களையும் அடியிற் காண்க.

7. ஆதிநிலை.
6. அநுபாதகநிலை. } நான்கு ஈதர்கள்.
5. ஆகாசநிலை.
4. வாயுநிலை.
3. தேயுநிலை—காஸ் (Gas)
2, அப்புநிலை—லிக்விட் (Ligvid)
1. பிருதிவிநிலை—ஸாலிட் (Solid)

இக்கருத்தையே இனிமேல் நாமும் அனுசரிப்போம்.

நாம் வசிக்கும் இந்த வுலகம் பிரமாண்டத்தில் பிருதிவி மண்டலத்திலுள்ளது. நமது உலகம் முழுமையும் பிருதிவியே. இந்த எழு நிலைகளும் உட்பிரிவு நிலைகள். அதாவது பிருதிவியில் ஆதி, பிருதிவியில் அநுபாதகம், பிருதிவியில் ஆகாசம், பிருதிவியில் வாயு, பிருதிவியில் தேயு, பிருதிவியில் அப்பு, பிருதிவியில் பிருதிவி என்பவாம்.

இவ்வேழுபூதங்களில் அடிமூன்று பூதங்களாகிய பிருதிவி, அப்பு, தேயுக்களைத்திண்பூதங்கள் என்றும்; வாயு, ஆகாசம், அநுபாதகம், ஆதியென்றும், ஈதர்களாகிய மற்றமேல் நான்கு பூதங்களை நுண்பூதங்கள் என்றும் சொல்லுவார்கள்.

தடித்துமொத்தமாயிருக்கும் இந்தவுடல் பிருதிவி, அப்பு, தேயுக்களாகிய திண்பூதங்கள் கலந்து ஆக்கப்பட்டதால் இதற்குத் திண்பூத வுடல் என்னும் ஒருபெயர்வந்தது. எலும்பு, பல் முதலிய கடின பாகங்கள் பிருதிவியின்கூறு. இரத்தம், சுக்கிலம், மூத்திர முதலியவை அப்புவின் கூறு. சதவாயுக்கள் தேயுவின் கூறு. மொத்தத்தில் எலும்பு

பிருதிவியானாலும் அதில் அப்புவும் தேயுவும் கலந்திருக்கின்றது. எப்படியெனில் ஒருகட்டையைப்போலாம். மரக்கட்டை மொத்தத்தில் பிருதிவியானாலும் அது எரியும்பொழுது ஒரு வித திராவகம் ஒரு பக்கம் தோன்றுவதாலும் அதினின்றும் புகைமேலெழும்பிச் செல்கையாலும் அதில் அப்புவும் தேயுவும் கலந்திருக்கின்றன வென்பதுசித்தம். இப்படியே எலும்பைப்பிரித்துப்பார்க்கும்பொழுது அதில்பிருதிவி, அப்பு, தேயு மூன்றும் கலந்திருக்கிறதாகத்தெரியவருகின்றது. இதுபோலவே அப்புவின்கூறுகிய இரத்தம் மூத்திரம் முதலியவைகளிலும் தேயுவின்கூறுகிய வாயுக்களிலும் மற்ற இரண்டுபூதங்களும் கலந்திருக்கின்றன. எப்பூதமிகுந்திருக்கின்றதோ, மொத்தத்தில் அப்பூதமாகக் காணுகின்றது. மனிதனுடைய கூறுகளைப் பஞ்ச கோசங்களாய்ச் சொல்லும் முறையில் இத்தத் திண்பூதவுடலானது அன்னமய கோசமாம்.

இத்திண்பூதவுடலைச் சோதித்துப் பார்க்கும் பொழுது அது பல கோடி சிறிய துகள்கள் அல்லது பொடிகள் சேர்ந்து கட்டப்பட்டதாகக் காணுகின்றது. பல செங்கல்கள் அடுக்கி வீடானது போல் பல துகள்கள் அடுக்கி உடலாகிய கட்டடம் ஆயிற்று. இந்தத்துகளுக்குக் கண்ணறை யென்று பெயர். இங்கிலீஷில் "ஸெல்" (Cell) என்பார்கள். ஒரு கண்ணறையை யெடுத்து "மைக்ரோஸ்கோப்" (Microscope) என்று வழங்கும் பூதக்கண்ணுடியால் அல்லது அணுதரிசனி யென்னும் கருவியால் பார்க்கும்பொழுது அது ஒரு கண் அல்லது புள்ளியும் இக்கண்ணைச் சுற்றி ஒரு வித வஸ்துவும் இவையிரண்டையுஞ் சூழ்ந்து அடக்கிக்கொண்டு இருக்கும் ஒரு மெல்லிய ஜவ்விலாகிய சுவரும் பொருந்தியிருக்கின்றது. இந்தக் கண்ணை இங்கிலீஷில் "நூக்ளியஸ்" (Nucleaus) என்பார்கள். இக்கண்ணறையை இன்னும் பிரித்துச் சோதிக்கும்பொழுது அது எண்ணிறந்த அணுக்கள் சேர்ந்து ஆனதாயிருக்கின்றது. இந்த அணுவைப் புழுவென்றும் சொல்வதுண்டு. வாஸ்தவமாய் அணுவானது நுண்ணிய புழுவேயாம். இப்புழுக்களுக்கு இங்கிலீஷில் "மைக்ரோப்" (Microbes) கள் என்று சொல்லுவார்கள். மைக்ரோப் என்றால் நுண்புழு அல்லது சிறு உயிர் அல்லது நுண்மையான பிராணியென்றுபொருள். இதை பூதக்கண்ணுடி யென்னும் கருவியால் பார்க்கும்பொழுது புழு ரூபமாகவே யிருக்கின்றது. ஞானிகள் ஞான திருஷ்டியினால் பார்க்கும் பொழுது அவர்களுக்கு இதன் சொரூபம் தெரிகின்றபடி இதற்குப்புழுவென்றும் பெயர் கொடுத்தார்கள் இப்புழு ஒரு க்ஷணமும் சும்மாவிராமல் எப்பொழுதும் ஓய்வின்றி முன்னும் பின்னுமாக ஆடிக்கொண்டே யிருக்கின்றது. இந்த ஆட்டத்திற்குச் சலனம் என்றும் ஸ்புரணம் என்றும் சொல்லு

வார்கள். கண்ணறையானது பல்கோடி நுண் புழுக்கள் சேர்ந்து கட்டப்பட்டிருப்பதால் அதுவும் ஒரு பெரிய புழு. பலகோடி கண்ணறைகள் அடுக்கப்பட்ட கட்டடம் நமது திண்பூதவுடலானபடியால் அதைப் புழு மலக்கூடு என்றும் பெரியோர்கள் கூறுவார்கள். மலம் என்றால் பந்தம். புழுமலக்கூடு என்பதற்குப் புழுக்களால் கட்டப்பட்டு ஆன்மாவைப் பந்தித்து நிற்கும் குகை யென்று பொருள். இறந்தமேல் தேகம் புழுத்துப் போவதினாலும் வியாதியினால் வயற்றில் கிருமிகள் உண்டாவதினாலும் குடலில் மலந் தங்குவதாலுமே இப் பெயர் வந்ததல்ல.

இந்த நுண்ணியபுழுக்களை ஒன்றுசேர்த்து அவைகள் ஏகோபித்து நிற்கும்படிசெய்வதுபிராணனது நிர்மாணசக்தியாம். இந்தசக்திக்குப்பிராண இணக்கசக்தியென்றும் பெயர். இச்சக்தியினால் தான் உடல்என்னும் உருவம் நிற்கின்றது. இச்சக்தியானது இவ்வுடலுக்கு ஓடிச்செல்லாமல் நின்றுவிடுமாயின் இந்தநுண்புழுக்கள் எல்லாம் ஏகோபித்துக்கூடியிருப்பதை விட்டுத் தலைவனிழந்த சேனைகளைப்போலத்தனித்தனியே தலைவிரிகோலமாய் ஆடிப் பிரியும். இதனாற்றான் இறந்தபிறகு இந்தவுடல் அழுகிப்பொடிப்பொடியாய் உதிர்ந்துபோகின்றது. பிணமானவுடலிலும் அதில் அடுக்கப்பட்டுள்ள புழுக்கள் தனித்தனியே உயிருள்ளவைதான். அவைகள் உயிரில்லாதவைகளானால் அவைகள் வேறு வேறாய்ப் பிரியமாட்டா. உடலும் சிதைந்துபோகமாட்டாது. உயிரில்லாத பொருளே உலகில் கிடையாது. சகலமும் உயிரே. அணுக்கள் எல்லாம் உயிர்களே. செத்தபொருள் அல்லது வஸ்துவென்பதே கிடையாது. ஆனால் பிணமான தேகத்தில் என்ன நீங்கிற்றென்றால் சிறு உயிர்களாகிய நுண் புழுக்களையெல்லாம் ஏகோபித்து ஒரு வழியேயிருக்கும்படி வைத்துக் கொண்டிருந்த பிராணனது இணக்கசத்தி மாத்திரம் தேகத்தை விட்டு நீங்கிற்று. நுண்புழுக்கள் எல்லாம் பலகோடிமனிதர்கள் கூடியசேனைபோலும். பிராணனது இணக்கசத்தியானது சேனாதிபதிபோலும். மூன்றாவது கூறாகிய பிராணன் என்பதைப்பற்றிப்பேசும்பொழுது இதன் அர்த்தம் தெளிவாகும்.

பலகோடிமனிதர்கள் கூடியசேனையில் மனிதர்கள் தனித்தனியாய் பல காரணங்களால் நீங்குவதுபோலும் ஒவ்வொருக்ஷணமும் நமதுதேகத்தில் கட்டியிருக்கும் நுண்ணிய புழுக்கள் உதிர்ந்துகொண்டேயிருக்கின்றன. அப்புழுக்கள் கண்களுக்குப்புலப்படாதபடி மிகச்சிறியவைகளா யிருப்பதால் நமக்கு அவைகள் உதிர்ந்துபோவது தெரிகிறதில்லை. நாம் வேலைகள் செய்யும்பொழுது அவைகள் அதிகமாய்உதிர்கின்றன. நாம்மூச்சுவிடும்பொழுதும் இப்புழுக்கள்வெளியே போகின்றன. சேனைகளில் மனிதர்கள் நீங்கநீங்க சேனாதிபதியாகிய தலைவன்வேறு மனிதர்களைச்சேர்த்து சேனையி

ன்பலம் குறையாமலிருக்கும்படி வைத்துக்கொண்டிருப்பதைப்போல் நாம் புசிக்கும் அன்னத்தினின்றும் பிராணனானது வேறுபுழுக்களை உதிர்ந்து கொண்டேயிருக்கும் புழுக்களுக்குப்பதிலாக எடுத்துச்சேர்த்துக்கொண் டேயிருக்கின்றது. ஆகையால் தேகக்கட்டடத்திலுள்ள புழுக்களுக்கு ஆதாரம் நாம் உட்கொள்ளும் ஆகாரமேயாம். ஆகையால் புழுக்களின் குண மும் ஆகாரத்தின் குணம்போன்றிருக்கும். நல்ல ஆகாரத்தினால் நல்ல புழுக்கள் தேகத்தைக்கட்டும். அசுத்தஆகாரத்தினால் அசுத்தபுழுக்கள் தேகத்தைக்கட்டும். ஆகையால் தேகம் சுத்தமானதாகவிருக்கவேண்டுமா னால் அசுத்த ஆகாரத்தை நீக்கி சுத்த ஆகாரமே உட்கொள்ளல்வேண்டும். அசுத்தபுழுக்கள் தேகத்திற்குப் பலவிதநோய்களை யுண்டுபண்ணும். தேகத்தி லிருந்து உதிர்ந்துகொண்டேயிருக்கும் புழுக்கள் ஆகாயத்திலுலாவிக்கொண் டிருக்கின்றன. நாம்மூச்சு உட்கொள்ளும் பொழுதெல்லாம் அவைகள் உள்ளே செல்லுகின்றன. அசுத்த உணவினாலுண்டாகும் புழுக்களால் நம் முடையதேகம் கட்டப்பட்டால் ஆகாயத்திலுலாவும் பலவித அசுத்தப்புழுக் களுக்கும் நமக்குள் செல்லும் பொழுது இனம் இனத்தைச்சேருமென்றபடி தேகத்தில் அவைகள் தங்கிவிடுகின்றன. நோயாளிகள் தேகத்திலிருந்தும் மூச்சினின்றும் வெளிவந்து ஆகாசத்தில் பரவிக்கொண்டிருக்கும் புழுக்களா னவை நாம் சுவாசம்உட்கொள்ளும் பொழுது கூடஉட்சென்று தேகத்தில் தங்கிவியாதியை நமக்கும் உண்டுபண்ணுகிறது. இக்காரணத்தினால்தான் அசுத்தஉணவுஉட்கொள்ளும் ஜனங்களுக்கு காலரா(cholera)வென்றுவழங் கும் விஷபேதி, பிளேக்(Blague) என்னும் மகமாரி முதலிய கொடியவியா திகள் உலவுங்காலத்தில் அதிகமாய் அபாயம் உண்டாகின்றது. சுத்தஆகார ங்களால் உண்டாகும் அணுக்கள் அல்லது நுண்புழுக்களால் நாம் தேகமான வீட்டைக் கட்டிக்கொண்டிருந்தால் அசுத்த புழுக்களும் அவைகளுக்கு உற வாகிய நோய்ப்புழுக்களும் மூச்சு உள்வாங்குவதினாலும் மற்றக்காரணங்களா லும் நமதுதேகத்தில் செல்லும் பொழுது சுத்தபுழுக்கள் அவைகளை அங்கி கரிக்காமல் மறுபடியும் வெளியேதள்ளிவிடுகின்றன. ஆகையால் தான் புலால்முதலிய அசுத்த ஆகாரங்களை யெப்பொழுதும் நீக்கி சுத்த ஆகாரங் களைப் புசித்துக்கொண்டிருக்கும் ஜனங்களுக்கு நோய்பரவியிருக்கும் காலங் களில் அபாயம் மிகவும் குறைந்திருக்கின்றது. சுத்தபுழுக்கள் தேகத்தில் எவ் வளவு ஜாஸ்தியாயிருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கு அதிகமாய் தேகத்திற்கு நோ ய்ப்புழுக்களை அங்கீகரிக்காமல் தள்ளிவிடும்சக்தியிருக்கின்றது. இந்தத்திண் பூதவுடலின் சுத்தம் நாம் உட்கொள்ளும் ஆகாரத்தைப்பொறுத்து மாத்திர மல்லாமல் நமக்குள்ள மற்றசரீரங்களினது சுத்தத்தையும் பொறுத்திருக் கின்றது. ஆகையால் ஆகாரமாத்திரம் சுத்தமாயிருந்து மற்றதேகங்களை அசுத்தமாய்வைத்திருந்தாலும் இந்தத்திண்பூதவுடல் முழுவதும் சுத்தமாயி

ராது. ஆனாலும் சுத்தஆகாரத்தினால் இப்பூதவுடலும் பெரும்பான்மை சுத்தமாயிருக்கும். "நோய்க்கிடங்கொடேல்" என்ற ஔவையின் வாக்கியத்திற்கு ஒருபாகமான அர்த்தம் அசுத்தபானங்களும் உணவுகளுமாகிய மதுமாமிசங்களைப்புசியாதே யென்பதாம்.

கண்ணறைகளுக்கும் அணுக்களாகிய புழுக்களுக்கும் அறிவு அல்லது பிரஞ்ஞையுண்டு. இந்த அணுக்களின் பிரஞ்ஞையானது கலப்பற்றுத்தனிமையான ஸ்தூலப்பிரஞ்ஞை. இதைத்தேகப்பிரஞ்ஞையென்றும் சரீரப்பிரஞ்ஞையென்றும் தேகஅறிவு அல்லது சரீரஅறிவு என்றும் சொல்லுவார்கள். கண்ணறைகள் இரத்தத்தினின்று தங்களுக்குவேண்டியதைத்தெரிந்து பிரித்தெடுத்து வேண்டாததைத் தள்ளிவிடும்படியான தொழில் இந்தஸ்தூல தன்னறிவு அல்லது தற்போதத்திற்கு ஒருதிருஷ்டாந்தம். நம்முடைய இச்சை அல்லது பிரஞ்ஞையின் உதவியில்லாமலே உடலுக்குவேண்டியதை இரத்தத்தினின்றும் பிரித்து எடுத்துக்கொள்ளும்படியான தொழில் நடந்துகொண்டேயிருக்கின்றது. இந்த ஸ்தூல அறிவின் ஞாபகத்தைத்தான் சுகரணவாதிகள் * (Physiologyists) உணர்ச்சியற்ற ஞாபகம் என்று தங்கள்சாஸ்திரங்களில் விவகரிக்கிறார்கள். உண்மையில் இந்ததூல அறிவு நமதுஅறிவில் இல்லைத்தான். கண்ணறைகள் செய்யுந்தொழில் நமதுஅறிவில் தெரிகிறதில்லை. சாதரணமாய் நமதுபிரஞ்ஞை அல்லது அறிவு நமதுமூளையில் தொழில் செய்துகொண்டிருக்கிறது. நமக்கிருக்கும் சாதாரணஅறிவு மூளையறிவு. இந்தமூளையறிவைக் கண்ணறைகளுக்குக் கொண்டுபோய்ச்செலுத்தினால்மாத்திரம் நமக்கு ஸ்தூலப்பிரஞ்ஞையின் ஞாபகம்தெரியும். கண்ணறைகளின் உணர்ச்சிநமது உணர்ச்சியல்ல. கண்ணறைகளின் அறிவு நமது அறிவு அல்ல. ஒரு இரணம் அல்லதுகாயம் உண்டானபோது பிறக்கும் வலி நமக்குத்தோன்றுவது மூளையறிவில். நமதுதேகத்தில் வெட்டுக்காயம்பட்டு சதைபிளவுபடும்பொழுது தேகமாகியசட்டடத்திலுள்ள புழுக்களாகிய அணுக்களையும் அணுக்கூட்டங்களாகிய கண்ணறைகளையும் அவைகளின் அறிவு அல்லது பிரஞ்ஞையானது காயத்தைச் சீர்செய்து பிளவைக்கூட்டிவைக்க விரைந்துசெல்லும்படி நடத்துகின்றது. பிளவுபட்டசதையைக் கூட்டுவிக்க ஆரம்பித்துத்தொழில் செய்துகொண்டுவரும் புழுக்களின் ஞாபகம்

* சுகரணவாதம் என்பது உயிர்ப்பிராணிகளின் கருவிகளையும் அவைகளிலே நடந்துவரும் சுகத்துக்கடுத்த செய்கைகளையும் பற்றிய பிரமாணங்களையும் விவரிக்கும் சாஸ்திரம். இந்தசாஸ்திரத்தை ஆராய்ச்சிசெய்வோரும் விவரிப்போரும் சுகரணவாதிகள். இங்கிலீஷில் இந்த சாஸ்திரத்திற்கு "விஸியாலஜி" (Physiology) யென்றும் இந்தசாஸ்திரங்களுக்கு "ஃபிஸியாலஜிஸ்ட்ஸ்" (Physiologists) என்னும் பெயர்.

பிளவுசரியாய்க்கூடிப் பொருந்திப்போய் மேலும் வேலேஅவசியமில்லாமற் போனபிறகுங்கூட அப்புழுக்களைத்திருப்பித்திருப்பிச் செய்ததொழிலேயே செய்யும்படி செய்கின்றது. இதனால்தான் தழும்புகள் அல்லது வடுக்கள் காயங்கள்மேல் காணப்படுகின்றன. தழும்புகள் உயர்ந்து மேடாகவிருக்கும். காயத்தின் பிளவில் தேகத்தின் மற்றபாகத்தின் அளவுவரை மாத்திரம்வரும்படி புழுக்கள்மண்போட்டு கிரப்பிகிறுத்திவிட்டால் தழும்புகள்காணப்படா. அப்படிச்செய்யாமல் செய்ததொழிலின் ஞாபகத்தால் பிளவின்பள்ளம் கிரவிப்போனமேலும் மண்ணை அவ்விடத்தில் அதிகமாய்ப்போட்டுவிடுவதால் தான்சரீரத்தின் மேற்பரப்புக்குமேலாக உயர்ந்து மேடாகத்தழும்புகள் உண்டாகிவிடுகின்றன.

அடக்கியாளும் பிராணசத்தி திண்பூதவுடலைவிட்டுப்பிரிந்து சிற்றுயிர்களாகிய நுண்புழுக்களைத் தங்களிஷ்டப்படி போகவிடும்பொழுது இவ்வுடலுக்கு மரணம் அல்லது சாவுவருகின்றது. அப்பால் இந்த எண்ணிறந்த சிற்றுயிர்கள் தங்களை ஒற்றுமைப்படுத்திச்சேர்த்து வைத்திருந்தபிராணசத்தி நீங்கவே தலைவனையிழந்த சேனையைப்போல பலதிக்குகளிலும் பிரிந்து ஓடத்தலைப்படுகின்றன. அப்பொழுது இவ்வுடலாகிய ரூபத்திற்குச்சிதைவுஅல்லது அழிவு ஆரம்பிக்கின்றது. ஒற்றுமையாயிருந்த காலத்தில் உயிருள்ளபுழுக்களின் ஒருமித்த உயிர்ச்சத்தியினால் கட்டுவாய்ந்து கிலைபெற்றிருந்த சரீரத்தின் உருவமானது அதேஉயிருள்ள புழுக்களின் தனிஉயிர்வேகத்தினால் குலைந்துபோகின்றது. ஆகையால் மரணம்என்பதும் உயிர் கிகழ்ச்சியின் ஒருவிதகாக்ஷியே. ஒருஉருவத்தின் அழிவு இன்னொரு உருவங்கட்டப்படுவதற்கு ஆரம்பமேயாம்.

(இன்னும்வரும்)

தி. மீனாக்ஷிசுந்தரம்பிள்ளை

தர்மி லோபி சம்வாதம்.

"தர்மபுரி" யென்றவோர் பட்டணத்தினின்று "கியாயபுரி" யென்றவோர் பட்டணத்திற்கு விநோதகாட்சிகளைக்கண்ணுற்று அனேக கியாயவழிகளைத் தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டுத் "தர்மி" என்ற நன்னாமங்கொண்டவொருவன் போயிருந்தான். அக்காலையில் "உலோபபுரி" என்றவோர் பட்டணத்தினின்று "உலோபி" என்றவொருவன் ஸ்திரீ லோலனாகப் பிதுரார்ச்சிதமா யிருந்த நூறாயிரம் பொன்னில் சிலவற்றைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு சில துஷ்டர் சேர்க்கையுடன் "மூடபுரி," "அஷட்டான

புரி" 'காமபுரி' 'பென்ற பட்டணங்களிலுள்ள துஷ்ட சஹவாசம்' மதன சேளி விலாசம் முதலியன கொண்டு கடைசியாக ஆரின் பெயர் முன்னால் தெரிந்து கொள்ளாமல் 'நியாயபுரி' யினூர்ப்புறத்தே யிருந்த வோர் குள க்கரையினருகே யுட்கார்ந்தான். அப்பொழுது அத்தடாகத்திற்கு நீராடச் சென்றிருந்த 'தர்மி' என்பவன் 'உலோபி' என்பவனை நோக்கி நீர் யாவர்? எவ்வூர்? உமது பெயர் யாது? இப்போதெங்கிருந்து வருகின்றீர்? எவ்விடஞ் செல்கின்றீர்? யாதுகாரணமாகப் புறப்பட்டீர்? தயைசெய்து சவிஸ்தாரமாகச் சொல்லல் வேண்டுமென, யானோ மதனகேளி விலாச துரந்தரன், உலோபபுரியில் வசிப்பவன், 'உலோபி' என்பது எனது பெயர், காமபுரியினின்றும் வருகின்றேன், கணிகாபுரிக்குச் செல்கின்றேன், வாராங்கனை விலாசமாடப் புறப்பட்டேன், எனச்சொல்லி முடித்துவிட்டு, உமது பெயர் யாது? எவ்வூர்? இப்பொழுதெங்கிருந்து வருகின்றீர்? எவ்வி டஞ் செல்கின்றீர்? யாதுகாரணமாகப் புறப்பட்டீர்? அன்புகூர்ந்து யான் கூறியதைப்போல விவரமாகச் சொல்வீராக வென்று வினவிய உலோபி யைப் பார்த்துத் 'தர்மி' என்பவன், எனதுபெயர் தர்மி, தர்மபுரி வாசி எனது ஊரிலிருந்தே வருகின்றேன், இவ்வூரிற் சின்னாட்டங்கியிருந்து சில விவேகிகளை யடுத்து நன்னெறிகளைத் தெளிவுற்றுப் பின்னர் மீண்டும் எனதூர்க்கே செல்லுவேன் என விடை கூறினன். அதன் பிறகு இருவ ர்க்கும் நடக்கும் சம்பாஷணை வருமாறு:—

உலோபி, (த) முதலாகவுள்ள பெயருடையவரே! நீர் சொல்லியது யாவும் விந்தையினும் விந்தையே.

தர்மி, உலோபி! யான் கூறியவற்றில் வித்தியாச மொன்றுமில்லையே.

உலோபி, உமது பெயரைச் சொல்லவே யென்போலியர்க்கு நாவெ ழாதே, உமக்கு இப்பெயர் யாவர் வைத்தனர்? உமது தந்தையாலிடப்ப ட்ட பெயர் போலும், அவர் யோசனையின்றி விரசமான பெயரிட்டனர். அதுதான் போகட்டுமென்றாலோ உமதூரின் பெயருமப்படியே யிருக்கின் றது, அப்பெயர் எக்காலத்து யாவராலிடப்பட்டதோ, இவ்வூரின் பெய ரும் முன்பே தெரிந்திருந்தால் இவ்வூருக்குட் பிரவேசித்திருக்கவே மாட் டேன், இவ்வுரில் சின்னாட்டங்கி யிருந்து சில விவேகிகள் * குழாத்தையடு த்து நன்னெறிகளைத் தெளிவுற்றுப் பின்பு நம்மூர்க்குச் செல்வதாயுரை த்தீர். விவேகிகளாவது நன்னெறியாவது என்னகாணும் வேடிக்கையா யிருக்கின்றது சபாஷ்.

---

* கூட்டத்தை

தர்மி, ஆ! ஆ!! அப்படியா, எனது பெயரும் எனதூர்ப் பெயரும் நும்போலியராற்றானே சொல்லப்படாதவைகள், அதனாற் குறைவே யில்லை. என் போலியர் மொழிவரன்றோ? அதுவே போதும், நும்மைப் போன்றவர் இயம்பக்கூடா தென்பதே யெனது பிரார்த்தனை, கற்றோ ராகிய விவேகிகளைக்கண்டு நீர் ஓடவேண்டுவதில்லை, அவர்களே, தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனார் தமது திருக்குறளிற் கூறிய "இரப்பனி ரப்பாரை யெல்லா மிரப்பிற் கரப்பாரிரவன்மினென்று,, என்ற முது மொழியைக் கடைப்பிடித்து உமது பெயர் செவியுறு முன்னரே ஓட்டம் பிடிப்பர். இது திண்ணம்.

உலோபி, என்னகாணும், ஏதோவொரு பாட்டைச் சொன்னீரே, அதன் அர்த்தமென்ன விளங்கச் சொல்லும் டார்ப்போம்.

தர்மி, 'யாசகரைக் கண்டு ஒழிந்து கொள்ளும் பரம லோபிகளிடத்து யாசகார்த்தமாகச் செல்லாதிருங்களென்று, யாசகர் யாவரையுமிரந்து கேட்டுக்கொள்கிறேன்' என்பது தான் கருத்து இது தெரியவில்லையா? இதனால் நீர் படித்தவரேயல்லரென உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போலத் தெளிவாயிற்று.

உலோபி, என் தகப்பனார் உலக வழக்கம் போலப் பாடசாலையில் ஐந்தாம் வயதில் வைத்தனர். ஆனால் அவர் நான்பதினைந்தாம் வயதில் நான்காம்பாடம் படித்துக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் இறந்துபோய் விட்டனர். அப்பால் அவர் நூறாயிரம் பொன் ஆஸ்தியாக வைத்திருப்பதனாற் கவலையற்றுக் கல்வி அனாவஸ்யமென தெளிவுற்றுப் பாடசாலையை விட்டு எனக்குரிய சிநேகிதர் சேர்க்கையைக் கைக்கொண்டு மாதர் கூடற் சாலையையடைந்து உல்லாசமாய்த் திரியத் துணிந்தேன்.

தர்மி, என்காணும், பதினைந்தாம் வயதிற்றானோ நான்காம் பாடம் படிக்கத் தொடங்கினீர்? அழகா யிருக்கின்றது.

உலோபி, ஆம், அழகென்ன, பாடசாலையை வேம்பாய் நினைத்துக் காடுகாடா யலைந்து விளையாடிக் கொண்டு பாடசாலைக்குள் மழைக்காலிருட்டிலும் ஒதுங்க மனந்துணியாமல் என் தந்தையார் நிர்ப்பந்தத்திற்காக மாத மும்முறை பாடசாலைக்கு ஏகுவது துர்லபமாய் விட்டது. அப்படி யிருக்கப் பதினைந்தாம் வயதில் நான்காம் பாடம் படித்தது ஆச்சரிய மன்றோ? அழகா யிருக்கின்றது என்று பரிகாசம் பண்ணுகின்றீரே போங்காணும் போம், உம்மைப்போ லிருக்கவில்லை யென்கிறீர் போலும்.

தர்மி, என்காணும் கல்வியினருமை உமக்குத் தெரிந்திருந்தால் கரும்பாகவே நினைத்திருப்பீர். 'தாயோடறு சுவைபோம் தந்தையொடு கல்விபோம், சேயோடு தான்பெற்ற செல்வம்போம்—ஆயவாழ், வுற்றாருடன் போம் உடற்பிறப்பாற் றோள்வலி போம், பொற்றொலி யோடெவையும் போம்' அதாவது (தாய்போனால் அறுசுவை யுண்டியிழக்கவும், தகப்பன் போனால் கல்வியை யிழக்கவும், தான் பெற்ற பிள்ளை போனால் செல்வத்தை யிழக்கவும், பந்துக்கள் போனால் உண்டான வாழ்வனைத்து மிழக்கவும், சகோதரர் பொனால் புஜபலமிழக்கவும், மனைவி போனால் மேற்கூறிய யாவுமிழக்கவும் நேரிடும்') இந்த முதுமொழியின் வண்ணம் உமது தந்தையை யிழந்ததனால் கல்வியை யிழந்து போனீர். கல்விக்கிணையானது உலகிலெதுவேனு முண்டோ? "கண்ணுடையரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு, புண்ணுடையர் கல்லாதவர்,, அதாவது (கற்றவர்களே கண்களுடையவராகப் பாவிக்கப்படுவர், கல்லாதவர்கள் முகத்திலிரண்டு புண்ணுடையவராகப் பாவிக்கப் படுவர்), தொட்டனைத் தூறு மணற் கேணி மாந்தர்க்குக், கற்றனைத் தூறு மறிவு,, அதாவது (மணலூற்றானது தோண்டின அளவாக நீரூறும், மனிதற்குக் கற்ற அளவாக அறிவு ஊறும்), "யாதானு நாடாமல் ஊராமல் என்னொருவன், சாந்துணையுங் கல்லாதவாறு,, அதாவது, (கற்ற ஒருவனுக்கு எந்த நாடும் தன்னுடைய நாடாம், எந்த ஊருந் தன்னுடைய வூராம், அப்படியிருக்க, ஒருவன் சாகுமளவும் கல்வி கற்காத காரணம் யாது) என்பனவாகப்பல நியாயங்கள் கல்வியைக் குறித்து நாயனார் முதலாயினோர் கூறி யிருக்கின்றனர். உலக இயல்பும் கடவுளியல்பும், கடவுள் வழிபாடு முதலிய இயல்பும் தெளிவது கல்வியினாலன்றோ? நீர் பிரதானமாகக் கைக்கொண்ட செல்வப் பொருளை நியாயமார்க்கத்திற் சம்பாதிப்பதற்கும், அதனைக் காப்பாற்றுவதற்கும், நல்வழி தெரிந்து செலவிடுதற்கும், ஆதாரமாயுள்ளது கல்விதானே. அதனை அலட்சியமாயெண்ணிக் கல்லாமற்போன காரணத்தினாலன்றோ இத்தகைய துர்க்குணம் கொண்டலைகின்றீர்.

உலோபி, நல்லது காணும், நீர் சகல கலாவிற்பன்னராயிற்றே. செல்வப்பொருளினருமை தெரிந்திலீர் போலும். நாலடியாரில், "வடுவிலா வையத்து மன்னிய மூன்றில், நடுவண தெய்த இரு தலையு மெய்தும், நடுவண தெய்தாதானெய்து முலைப்பெய், தடுவது போலுந்துயர்" என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றதே. இது தெரியாதோ?

தர்மி, ஆம், கூறப்பட்டிருப்பதுண்மையே. அப்பாட்டில், புருஷார்த்தங்களாகிய அறம், பொருள், இன்பம், வீடு, என்ற நான்கில் குற்றமற்ற இவ்வுலகத்திற்கு வேண்டிய முதல் மூன்றில் நடுவிலிருக்கின்ற பொருளை ஒருவன் அடைவானாகில் முதலிலுள்ள அறத்தையும் கடை

யிலுள்ள இன்பத்தையும் அடைவான்; அப்பொருளை அடையாதவன் (கொல்லன்) உலையிலிட்டு ஒன்றைக் காய்ச்சுவதுபோன்ற துன்பத்தை யடைவான், என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதனால், கல்வி கற்றிருப்பினும் செல்வப்பொருளை அலட்சியஞ் செய்து சம்பாதியாமலிருக்க வொண்ணாது. அது இல்லறத்திற்கு வேண்டிய சகல விஷயங்களையும் நடத்தத்தக்க கருவி யாயுள்ளதெனினும் நன்குணர்ந்து நடத்தத் துணைக்கருவியாயுள்ளது கல்வியே. செல்வப் பொருளைப் பங்கிடுவதற்கு ஞாதியர், சூதர், கள்ளர், தீயர், வேசியர், அக்கினி பகவான், வருண பகவான், முதலாயினோருளர். கல்விப்பொருளைப் பங்கிட எவராலும் முடியாது. தேகமழியினும் ஜனனங்கடோறும் போயுதவும். நாயனார் தமது குறளில் 'ஒருமைக்கட் டான் கற்ற கல்வி யொருவற், கெழுமையுமேமாப்புடைத்து' அதாவது (ஒருவனுக்கு ஒரு பிறப்பின்கண் கற்ற கல்வி எழு பிறப்பினுஞ் சென்று உதவுதலையுடையது) என்றுராகலின். செல்வப் பொருளை மேற்கூறிய பங்காளிகளில் ஞாதியர், அக்னி பகவான், வருண பகவான் இம்மூவர் தவிர மற்றயைர் பங்கிடக் கல்வியறிவுளதேலஃதிடங்கொடாது. நல்லதிருக்கட்டும். நான்காம் பாடம் படித்த வுமக்கு நாலடியாரிற் கூறிய செய்யுளைப் படித் தெரிந்தது சோல்லும் பார்ப்போம்.

[இன்னும் வரும்.]

இங்ஙனம்,
சே. கு. விசாகப்பெருமாள் முதலியார்,

இன்னிசை இருநூறு.

[தொடர்ச்சி.]

3-ம் அதிகாரம் இல்வாழ்க்கை.

விருந்தோம்ப றென்புலந் தெய்வம் விரும்பன்
மருந்தானு மொக்க லுட னுண்டு மகிழ்தல்
பெருந்தவ ராதியோர்ப் பேணலிவை யில்லத்
திருந்தார்க் குரிய வியல்பு (க.)

ஒக்கல்-சுற்றம்

நல்ல குடிப்பிறந்து நாற்குணமு மேற்கொளீஇ
யெல்லைகடவா வியற் கற்பினாண் மனையா
வில்லற மேயினா ரேனை யறத் தாற்றிற்
செல்லாதுஞ் சேர்வர் சிறப்பு

கொளீஇ-கொண்டு (ஏனையறம்-துறவறம்) சிறப்பு-வீடு) (௨.)

இல்லாளுந் தானு மனத்தா னிரண்டெனா
நில்லா தறஞ் செய்துநிற்க துறவிற்பின்
வெல்லாப் புலமைந் தவித்த விழுமியோ
ரல்லார்க் கிளமை யரில்

அரில்-துன்பம் (௩.)

துய்ய புகழ்க் கற்பாற் றொழப்படுவாண் மெய்ஞ் ஞான
மெய்து மருந்தவத்தோர் தேவ ரெவரானுந்
தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை

தவத்தோராலுந் தேவராலுந் தொழப்படுவாளும் தெய்வந் தொழாளுங் கொழுநற் றொழுதெழுவாளுமாகிய பெண் பெய்யென மழை பெய்யுமெனக் கூட்டுக (௪.)

பறழ்பல பன்றி பயப்பினு மென்மன்
கறையடி சுட்டிறுங் கன்றொன் றீன்றாலும்
பிறைபோ லறிவு பெருகு மகவொன்
றுறினுறுவ வேறென் னுள (௫.)

பறழ்-குட்டி. பயப்பினும்-பெற்றாலும். கறையடி-யானை. சுட்டு-மதிப்பு.

பேதமை மக்கட் பெறலிற் பெறாமையாற்
றீதின் றவமதிப்பு மின்னாவுஞ் சேரா வாம்
நீதிநெறி நின்றார் பெறார்தன் னெறியொழுகி
வாதை தரு பேதை மகவு. (௬.)

மன்னுயிரைத் தன்போன் மதிக்கு மருளானே
துன்னு முயிர் வீடெனினு மஃதுந் தொடர்பின்கண்
முன்னுறு மன்பான் முளைத்தெழூஉ மஃதின்றே
லென்ன பயனென்றானு மில் (௭.)

உடையானை யுள்ளத் துடையா னென் றூனு
முடையான் பசிகுளிர் கண் டுள்ளத் துடையா
னுடையானு ணற்று னுறுவதுடை யானன்
புடையா னுடையா னுயிர்.

(பதவுரை) உடையானை-இறைவனை. உள்ளத்துஉடையான்-உள்ளத்துச் சிந்திக்குமொருவன். ஒன்றுனும் உடையான்-ஒருவகையானும் அழியான். பசி குளிர் கண்டு-பிற உயிரின் பசியையுங் குளிரையுங் கண்டு. உள்ள-அவ்வுயிர் தன்னை நினையுமாறு. துடையான்-அத்துன்பத்தை நீக்காதவன். உடையான்-ஊனுன். தான்-உறுவ. துடையான்-உடையானும் ஊனுலுந் தான் பின்னர் எய்துந் துன்பத்தை நீக்காதவனுவான். ஆதலின், அன்புடையான்-உயிருடையான். அன்புடையானே-உயிருடையானுவன் என்றவாறு. (அ)

இன்ன னுருமேபே ரின்பந் தருநெறி
யுன்னி னுளதா னுளுற்ற லரி தன்று
லெந்நல மேனு மிழப்பிலஃ தெவ்வுயிருந்
தன்னுயிர் போற் காணு மாஞ் சால்பு.

(குறிப்பு) இழப்பு இல்—இழத்தலில்லை. அஃது இன்பந்தருமந் நெறி. (கூ.)

பாத்தூ ணறிந்து பகைவெல்ல னீராட
னீத்த றுயில்காலை பிறனி னினையாமை
சேர்த்த முயற்சியிவை காக்கையினைச் சிற்றெறும்பைப்
பார்த்துங் கொள்ளாமை பழி.

(குறிப்பு) அறிந்து-காலமிட முதலியன அறிந்து. காலை நீராடல் காலை துயில் நீத்தலெனக் கூட்டுக. பிறனில் நினையாமை-பிறன் மனை விழையாமை யிவ்வைந்துங் காக்கைக்கு இயற்கை. சேர்த்த முயற்சி யெறும்பினியற்கை. (ம)

௪-ம் அதிகாரம் கூடாவொழுக்கம்.

தமதிற்பிறர் தொடினுந் தாம் பொறு ரென்னோ
வமைவின் றயலாடோட் சேரற் கமர்வர்
நமனுல கெய்தி நலிவெய்தற் கன்றே
சுமையா விவர்தோன் றி னர். (க.)

அறநெறியா னஞ்சா தடைதலே யின்பம்
புறநெறியா னஞ்சியயல் புக்கென் பெறுங்கொ
லிறுமுயிர்கால் கையிழக்கு மெய்தும் பழியும்
அறைபோந் திருவோ டறன்.

(குறிப்பு) புறநெறி-பாவநெறி. அயல்—அயலான்மனைவி. உயிர்
இறும்—கால்கையிழக்கும் பழியு மெய்தும் (உ.)

பிறன்மனை வேட்டொழுகு பேதைநீ டூழி
மறலி யுலகத்து வைகிப்பின் வந்தே
பிறனலந்தன்மனை பெட்டுத்தற் பேணு
துறனேக்கி நோதலுறும் (௩.)

வேட்டு-விரும்பி. மறலி-யமன். பெட்டு-விரும்பி.

பிறனில் விழைந்த பொழுதே பிறங்கு
மறிவு மழுங்குமா லாளுமா லச்சங்
குறையுமா லாண்மை குடிபுகுமால் வஞ்சம்
புறம்புறுமா னட்புப் புகழ் (௪.)

செல்லாம லிச்சைவழிச் சிந்தை யிறையினிறீஇ
நல்லநாட் பூப்பின்பி னடிக் கவலின்றி
யில்லா ளிடத்துமன்பா னன்மக்கட் பேறெண்ணி
னல்லான் முயக்க மவம்

(குறிப்பு) இச்சைவழிச்செல்லாமற் சிந்தையை யிறைபானிறீஇ
பூப்பின்பின்நல்லநாள்நாடிக் கவலின்றி நன்மக்கட்பேறெண்
ணின் அல்லால் இல்லாளிடத்தும் முயக்கம் அவம் என்க(ரு.)

கொண்டானிற் றீர்ந்தபலாற் கூடி யொழுகுவாட்
கண்டாலும் பாவ மிருமரபுங் காய்கதிரோ
னுண்டா மளவு முறும்பழியாங் காணேமிப்
பெண்டே போற்றீய பிறப்பு
(குறிப்பு)உறும்பழி-பழியுறும். யாம்காணேம் எனப்பிரிக்க(சு.)

தாகமுறினுமழை தன்வாய்ப்பட் டாலன்றி
யாகாப் பிறநீ ரருந்தலில்லை சாதகப்புட்
டேகமுறு வேளெனினுஞ் செல்லாள்பெண் கொண்டான்பாற்
போக மறினும் புறன்
(குறிப்பு ஆகாப்பிறநீர். சாதகப்புள் தான் ஆகாதென்று கொண்டதாகியபிறநீர். அது-மழைநீரல்லாத ஆற்றுநீர்முதலிய பிறநீர், பெண், வேளெனினும் புறன் செல்லாள் (எ.)

ஆழி விரற்றுணையா வாக்குப வங்குலியை
யாழியள வாக்கா ரஃதொப்ப வாடேத்தான்
வீழு மவளைத்தன் னிச்சைவழி வீழ்த்தலன்றித்
தாழுமோ பெண்மனம்போற் சாய்ந்து (அ.)
அங்குலி-விரல். வீழ்தல்-விரும்பல்.

தொழுநோய் முதற்பல சூழு நிரப்பா
மிழுதை யென் றெள்ளுவ ரின்றுருங் கற்புப்
பழுதுறு மாமனைக்குப் பண்புடை யாள
ரொழிகபொருட் பெண்டீ ருறவு (சு.)
(நிரப்புஆம் தரித்திர முளதாகும்)

கன்னி விலங்கு சலன்கழிந் தாரிவர்த்
துன்னி முயங்கிய தீயவர் தோய்ந்தெழாஅர்
மன்னு நிரயம்பல் லூழிபின் மாழ்குவர்
நன்னரில் பேடா நடித்து (ம.)
4-ம் அதிகாரம் முடிந்தது.

அ. சண்முகம்பிள்ளை.

வைத்தியம்.

[தொடர்ச்சி.]

முக்கியமாய், வாயில் நீரூரல், கசப்பு, புளித்த ஏப்பம், அன்னத்துவேசம், நெஞ்செரிவு, தலைசுழற்றல், கிறு கிறுப்பு, இரைப்பை சீரண சக்தியை இழத்தல், எந்தவஸ்துவைச் சாப்பிட்டாலுங் கசந்திருத்தல், நித்திரையின்மை, நித்திரையில் அதிக வியர்வை யுண்டாதல், காலையில் படுக்கையினின்றெழும்பப் பிரியமின்மை, காலையில் வாந்தி, அடிக்கடி மறதி, சரீரவலி, நித்திரையிற் பிதற்றல், வெய்யிலில் மஞ்சணிறத்து வஸ்துக்கள் தோன்றல், நடந்துகொண்டிருக்கும்போதே திடீரென்று கீழே வீழ்த்தி வியர்வையையுண்டாக்கலாதியவற்றிற்குச் சஞ்சீவி.

இப்பித்தரோகங்களோடு வாதமாவது, சிலேஷ்மமாவது சேர்ந்தால் அந்த ரோகங்கட்கு இச்சூரணத்தைத் தனியாயுபயோகிக்காது பின்னர் என்னுற் குறிக்கப்படும் செந்தூரம் பஸ்ப முதலியவற்றைக் கூட்டி யுபயோகித்துக் குணங் காணுக. அவ்வியோக முறைகளைப் பின்னர் வரைவல் இச்சாப்பத்தியம்.

கூவிளத்தைலம்.

வில்வ வேர் பலம் 100 இதனை மேல்மண் போக்கிச் சிறுக நறுக்கி மட்பாண்டமொன்றிலிட்டு 8 வள்ளச் சுத்த சலம் வார்த்து அடுப்பேற்றிக் கமலாக்கினியா யெரித்து ஒரு வள்ளமாகக் குறுக்கி வடித்த கஷாயத்தில் வெள்ளேலம் பலம் 10, அதிமதுரம், தேவதாரம், சிற்று முட்டி வேர், பேராமுட்டி வேர், செம்முள்ளி சமூலம் வகைக்குப் பலம் 8. இவற்றை யிடித்து 8 படி சுத்த சலத்திலிட்டு ஒரு படியாய்க் குறுக்கிய கஷாயத்தையும் 2 படி நல்லெண்ணெயையும் 2 படி பசும்பாலையும் விட்டு இக் கூட்டில் மிளகு, சீரகம், அதி மதுரம், நெல்லி வற்றல், பூஞ்சாந்துப் பட்டை, கிளியூரம்பட்டை வகைக்கு பலம் இ (½) இவற்றைப் பசுப் பாலாலரைத்துக் கரைத்து அடுப் பேற்றி முதலில் கமலாக்கினியாகவும் பின்னர் தீபாக்கினியாகவும் எரித்து அடிக்கடி கிளறிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்து மெழுகு பதத்தில் வடித்து விநாயக பூசை செய்து 40 நாள் தானிய புடம் வைத்தெடுத்துக் கொண்டு வாரம் இருமுறை முழுகி வர வேண்டியது.

தீரும் வியாதிகள்:—பித்தம் 40, கபரோகம் 96, மேகம் 21, சுவாச ரோகங்கள் மீளாத இருமல் ரோகங்கள் முதலிய அநேக பயங்கர ரோகங்களும், தேக முற்றும் வேருன்றி நிலைத்த சொறி, படர்தாமரை, புண்கள், அறிவு கெடல், மறதி, வாய்வு, பிதற்றல் முதலிய எல்லா ரோகங்களும் குணமாகும்.

பந்திபத்திற்கேற்பன:—அவரைப்பிஞ்சு, முருங்கைப் பிஞ்சு, தூதுளங்காய், மணத்தக்காளிவற்றல், பொன்னாங்காணிக்கீரை, சிறுகீரை, கறிவேப்பிலை, துவரை, பாசிப்பயறு, (சிறுபயறு) சீரகம், வெந்தயம், மிளகு, கிராம்பு, இலவங்கப்பட்டை, சாதிக்காய், பசுநெய், ஏலம், சர்க்கரை, கவுதாரி, காடை, உடும்பு, இவைகளுத்தமம். பீர்க்கம்பிஞ்சு, புடலைப் பிஞ்சு, கத்தரிப்பிஞ்சு, நெல்லிக்காய், முயல், ஏரிமீன், அயிரை, தேளி, சுறு, சருவாலி, காட்டெலி, வெள்ளாடு, இளங்கீரைத் தண்டு, பெருங்காகாயம், உப்பை வெடிக்கும்படி வறுத்துக் கொட்டிய மட்பாண்டத்திலூற்றி முறித்த மோர், சிறிய புளி தாம்பூலமாகிய இவைகள் ஒருவாறு சேர்க்கப் படுவன.

பத்தியத்திற்கேலாதன:—நண்டு, மீன், கோழி, ஆடு, பன்றி, மான், சாம்பற்பூசணிக்காய், பறங்கிக்காய், மாங்காய், தேங்காய், முற்றியகீரைத் தண்டு, சேம்பு, அறுகீரை, அகத்திக்கீரை, பாகற்காய், முற்றியகத்திரிக்காய், கொத்தவரைக்காய், பழவர்க்கங்கள், பலகாரவகைகள், மொச்சை, எள், கொள், கடலை, உழுந்து, வெங்காயம், கடுகு, மிகுந்தபுளி, பால், தயிர், கசப்புவஸ்துக்கள், ஆவிபுகையிலிருத்தல், வெல்லம், மழையில்நனைதல், பகல்நித்திரை, வெய்யில், காற்றிற்றிரிதல், இவைமுதலியனவாம்.

குறிப்பு:—கீழ்வரையப்போகும் எல்லாவகையான உயர்ந்த தைலங்கட்கும் பத்தியம் இதனையே அநுட்டிக்கவேண்டியது. ஆங்காங்கு வரைவதாற் சிரமமும் நந்தவப்பயனுவிலங்கும் பாநுவிளங்கத்தைப் பழுதாக்கலுமாமென்றஞ்சிக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

சுரத்திற்கு ஓமாதி மாத்திரை.

ஓமம், சுக்கு, சிற்றரத்தை, வாய்விளங்கம், அதிமதுரம், கோஷ்டம், குங்குமப்பூ, கோரோசனை, பச்சைக்கர்ப்பூரம், இலவங்கப்பத்திரி, இலவங்கப்பட்டை, கிராம்பு, பேய்புடல், பற்படகம், சிறுதேக்கு, சிறுகாஞ்சொறி, சீந்தில், நன்னாரி, முத்தக்காசு, தேவதாரம், இவை வகைக்குப்பலம் இ($\frac{1}{2}$) ஆடாதோடையிலை, ஆடுதின்னாப்பாளைவேர், கண்டங்கத்திரிவேர், வகைக்குப்பலம் வ ($\frac{1}{4}$) கஸ்தூரிவிராகனெடை 1 எல்லாவற்றையுங் கல்வத்திலிட்டு விஷ்ணுகார்திக்கஷாயத்தால் ஒருநாளும், சீமைநிலவேம்புக் கஷாயத்தாலொருநாளும், கற்பூரவல்லித் தழைரசத்தாலொருநாளும், நன்றுயரைத்துக் கல்வத்திலே யுலரும்படி விட்டிருந்து மறுபடி பொடித்துத் தேன்விட்டரைத்துக் குன்றுமணியளவாயுருட்டி வைத்துக்கொள்ளவேண்டியது.

[இன்னும் வரும்]

வீ. சா. ஐயன் பிள்ளை.